СВОБОДА
LIBERTY

Часопис для руского народа в Америцї і орган „Руского Народного Союза“.

Рік XV. Ню Иорк, Четвер, 19-го Вересня 1907. Число 38. Vol. XV. New York, N. Y. Thursday, September 19, 1907. No. 38

Від Головного Уряду Р. Н. Союза в Америцї.

Розмет за місяць Август 1907.

За померших членів, їх жінок і за случаї калїцтва:

Від. 65. Стойка Іван, умер 23. Юлія 1907 ....$1000,00
Від. 61. Прочо Юрий, умер 17. Юлія 1907 ....$1000.00
Від. 48. Униско Павло член і муж членкинї Анєлї умер 20. Юлія $1400.00
Від. 152. Гульпа Гелєна член і ж. члена Мих...$1400.00
Від. 161. Надь Стефан умер 17. Юлія $1000.00
Від. 1. Татусько Юлїя ж. Теодозія ум. 29. Юлія $400.00
Від. 48. Хомяк Катрена ж. Григорія ум. 28. Юлія...$400.00
Від. 48. Баран Марія ж. Йо-сифа ум. 10. Авґ. 0400.00
Від. 91. Порада Параска ж. Мих. ум. 7. Авґ. $400.00
Від. 14. Болещак Василь, зумашедший $100.00

Разом $7500.00
Платня головних урядників за Авґуст $155.00
Адміністрація „Союза“ за Авґ. $60.00
Завдаток на Календар Р. Н. С. $150.00
За справленє статутів і зреорґанізованє Р. Н. С....$366.25

Весь розхід в Авґ. $8231.25

Розмет платить 7850 членів на цїле посмертне (кождий по 1.00 дол.) і 765 членів на пів посмертного (кождий по 50 цнт.)

Крім того кождий член платить за орґан „Союза“ по 10 цнт. на Фонд резервовий по 2 центи, на Фонд Народний по 1 центї, на Фонд Бідних по 1 центї.

Разом платить: член на цїле посмертне $1.14 центів а на половину посмертного 64 центів.

К. Кирчів, предсїдатель. *С. Ядловский*, секретар.
А. Шаршонь, касієр.

ВАЖНЕ

До всїх братств і членів Р. Н. Союза в Америцї.

Отсим повідомляю всї Братства і членів Р. Н. Союза, що в розметї за Авґуст вкралась помилка а іменно: вмісто подати до розмету посмертне по Юрий Прочо, від. 61. суму $900.00, бо $100.00 виплачено єму за житя на рахунок посмертного, подано $1000.00. Щоби отже оминути які непорозуміня оголошую, що се сталась помилка, котра буде справлена при слїдуючім розметї в сей спосіб що слїдуючий розмет буде о $100.00 менший.

З поважанєм
С. Ядловский,
фін. секр. Р. Н. С.

Новинки.

КАЛЕНДАР.

Вересень.		
19	Ч.	Чудо Арх. Мих.
20	П.	Созонта, Макар.
21	С.	Рожд. Пр. Богор.
22	Н.	13. Іоак. і Анни
23	П.	Минодори
24	В.	Теодора
25	С.	Автонома

— Подає ся до загальної відомости, що адреса Їх Преосвященства до часу дальшого зарядженя єсть слїдуюча:

Rt. Rev. S. S. Ortynsky,
Greek Cath. Bishop,
Box 543, South Fork, Pa.
Bell Telephone 100

ПЕРЕСТОРОГА!!!
БАЧНІСТЬ!!!

Понеже п. Іван Немет розислав свої банкові оголошеня всїм передплатникам часописи „Свобода“, а на однім циркулярі зазначив і ужив назву нашої часописи: Sept. 1907 Swoboda, прото остеріґаємо і робимо уживним всїх чесних людей, котрі мали зносини з справами банковими через посередництво „Свободи“: що Свобода есть тепер самостійною корпорацією, сполучена з всїми справами банковими і має свій чартер, а не має нїчого спільного з Іваном Неметом і котрі люди удають ся в справами банковими до Немета, щоб не думали, що они удають ся до „Свободи“ або через посередництво „Свобиди“. Заразом просимо всїх нам прихильних людей о прислане тих циркулярів, на котрих есть наше імя Свобода на наш адрес, щоб ми мали документ перед властями судовими. При тім ми довідались, що адресар членів „Свободи“ і „Союза“ був украдений з нашої редакциї одним з бувших робітників і спроданий п. Ів. Неметови для его ширшого бизнесу.

Заразом просимо щоб не давались баламутити, а всї, котрі собі желають удаватись до нас з посилками грошей і другими справами, щоби адресували: Ruthenian Publishing and Exchange Co. 184 Hudson Str. New York.

„Свобода“.

В містї Plattsmouth, Neb поповнено дня 12 с.м. незвичайно сьмілого рабунку в однім банку. Злодїй вручив банковому касієрови чек на $3.000. Коли касієр схилив ся, щоб взяти гроші та за хвилю опять підніс голову побачив проти себе вимірену револьверову люфу. Під грозом смерти передав злодїеви усю готівку яка лежала на столї в сумі $2.500 і утїк.

Галицькі селяни в Росиї. „Волиньскіє епарх. ведомості“ доносять, що около 20 еміґрантських родин з Галичини заложило торік кольонію Зади в добрянтинській пароxії дубненського повіта на Волини. Закупили вони около 700 десятин землї від ґр. Мйончинського, з чого яких 400 десятин продали Нїмцям з сусїдного села. Всї родини приняли російське підданьство та православіе. Злодїйство і піяньство між галицькими кольоністами не знане, всї вони, мужчини та женщини, грамотні, так що служать взірцем для околичного населеня. Одна лише в них біда, що не мають школи, але сею справою занав ся вже волинський архиепископ Антоній і припоручив заложити для галицьких пришельців школу.

Панська забава. В Баденї (Німеччина) відбули ся недавно перегони псів. На торі, специяльно на сю цїль приладженім, станули ямники, мопси, бульдоги, фокстериери і доги, щоби убігати ся о першу нагороду. Найцїкавійші були перегони доґів, були се перегони з перешкодами у відповіднім стилю. На торі порозкидано сальцесони, ковбаси і другі песячі ласощі, які мали запинювати псів в бігу. Розумієсь, що без тоталїзатора і ту не обійшло ся.

Кілько є Жидів на сьвітї? Недавно появив ся в Медиолянї Lunario israelitico (календар жидівський) і так відповідає на се питане: В Росиї 3,800.000, в польскім Королївстві 1,300.000, в Австриї (головно в Галичинї) 1,200.000, на Угорщинї 850.000, в Нїмеччинї 590.000, в Туреччинї 280.000, в Румунії 270.000, в Англї 235,000, в Голяндиї 103.000, у Франциї 80.000, в Італії 52.000, в Бельґії 12.000 і т. д. Разом в цїлій Евроїї 9 міліонів. В Америцї півтора міліона, в Африцї около 350 тисяч, а в Австралїї ледви 50 тисяч. Разом на цїлій кули земській около 11 міліонів. Перед двайцяти лїтами числено лише 7 міліонів.

Яке є найздоровійше занятє? Лїкар д-р Каспер по довгих і сумлїнних обчисленях уложив статистичну табличку, в якій порівнав довготу житя людий ріжних занять. І так дожило до сімдесяти лїт:

На сто сьвященників і рабінів	42
„ „ хлїборобів	40
„ „ купців	35
„ „ офіцирів	32
„ „ адвокатів	29
„ „ професорів	27
„ „ лїтератів	21
„ „ робітників	1

Дар для короля Едварда. Парлямент Трансвалю ухвалив на внесене Боти сфірувати анґлїйському королеви, як дорогоцїнність корони, великий диямант „Кулїнан“. Дар сей має бути признанем за удїлене автономії Трансвалеви в грудни минувшого року. Диямант „Кулїнан“ знайдено в 1905 р. Він важить 3025 каратів і в часї перевозу до Анґлїї був обезпечений на 400 тисяч фунтів штерлїнґів, т. е. майже на 2 міліони дол. Є се теоретична його вартість, бо в дійсности е вона більше. Торговцї дияментами в Льондонї е вельми цїкаві, що зробить король з тим диямантом, бо по ошлїфованю його на брилянт, що буде коштувати знова яких 200 тисяч корон, вага його буде виносити три четверті фунта. Найправдоподібнійше не буде він ошлїфований, лише заховають його як незвичайний оказ. — Величину такого диямента зрозуміємо, аж коли порівнаємо його з дотеперішними найбільшими. Найбільший зі всїх дотеперішних то есть диямант Орлов, що находить ся в берлї российських царів; він важить 193¾ карата. Його продано в 1794 р. за 450.000 рублїв готівкою, за 4000 рублїв ренти і за шляхотський диплом. Другий найбільший то Реґент або Пітт у французькім скарбі коронним; він важить 136¾ карата а його продав був якийсь моряк ґубернаторови анґлїйської кріпости Ст. Джордж, Піттови, а той знов продав його князеви Орлеану. Третий есть Фльорентинець в скарбници австрийських цїсарів. Він важить 139½ карата. Колись давними часами загубив був його Король Сьмілий в битві під Гранзон, а тепер украшає він корону австрийських монархів. Найбільше знаний зі всїх есть Коґінур, котрий находить ся тепер в анґлїйській коронї. Спершу називав ся він Великий Моґул і важив 270 каратів, але по другім перешлюфованю важив вже иш 1 1/10 карата.

З днем 30 червня закінчив ся у Віннїпеґу курс руско-анґлїйскої семінариї. 15 руских учеників по зложеню приписаних іспитів, дістали від комісиї еґзамінацийної сьвідоцтва зрілости учительскої. Новими учителями суть п. п.: Володимир Карпець, Василь Чумер, В. Колодзїньский, Стефан Литвин, Василь Грушовий, Іван Коцан, Іван Колтик, Олекса Климків, Яків Маевский, В. Марек, О. Гикавий, Йосиф Ґрубан, Петро Чайківский, Дм. Вовк, Михайло Остапович.

Учителї сї суть людьми молодими, повними енерґії і посьвяти до просьвітно культурної працї між нашим народом; тож треба сподїватись, що вони будуть важним і пожиточним чинником в нашім народнім житю в Канадї. Тому і від себе желаем новим учителям як найлучшого успіха в їх шкільній і народній роботї.

Перед карним трибуналом у Відни розпічне ся в понедїлок дня 2. вересня розправа проти обжалованих о участь в демонстрациї з 23. січня с. р. на львівскім унїверситетї. Яко обжаловані мають станути: Ярослав Бабій, студ. фільософії, Петро Векесевич, студ. фільос., Іван Цяпка правник, Лев Цїхоньский правник, Андрій Дїдуник, медик, Микола Галущиньский, правник, Василь Гладкий, фільос, Франц Коковский, фільос., Тарас Коритовский, правник, Павло Крат, правник, Йоахим Крисоватий, медик, Олекса Левицкий, правник, Осип Назарук, правник, Володимир Рахиньский, студ. фільос., Лев Смулка, фільос., Іван Тиховский, фільос. і др. Володимир Бачиньский, адвок. конципієнт. Всїм висше названим, з виїмком д-ра Володимира Бачиньского — закидує прокураторня сповнене злочину публичного насильства, злочину тяжкого ушкодженя тїла. Д-ра Володимира Бачиньского обжалуває прокураторня за співвину в усїх вичислених висше злочинах, а Павла Крата — крім усїх тих злочинів — ще за публичне насильство та за переступства з §§: 320 е. і 411 австр. зак. кар. — До розправи покликує акт обжалованя двох знавців лїкарів та 31 сьвідків, — у тім числї пятьох Поляків - професорів львівского унїверситету, кількох унїверситетских возьних і слуг, цїлий ряд польских академиків, комісаря полїциї, д-ра Вінаржа, бібліотечного функционаря та декількох припадкових сьвідків інкримінованої подїї зпоза унїверситету, а між ними дві студентки Русинки. До розправи мають бути також предложені протоколи візиї льокальної, судово-лїкарских оглядин і конфронтациї. Проводити розправі буде радник др. Вах, обвинувачувати буде перший прокураеор, др. Люкз, інтересів державного скарбу буде боронити адюнкт львівскої прокураториї скарбу, др. Вайнфельд., оборона лежить у руках д-ра Вальтера Роде, д-ра Йоахіма і д-ра Івана Коса.

Дня 11-го с. м. висїв в порті Ню-йорскім довголїтний посол з рамени польської партії соціял-демократичної, Гнат Дашиньский. Цїлею його прибутя е ширене ідей соціялїстичних по всїх польських кольоніях в Америцї.

Дня 11-го с. м. в містї Іркуцку (рос. Сибір) вбито шефа тайної полїциї Гаврілова. Сего самаго дня в містї Ґродно (Литва) убито бувшого шефа і орґанїзатора кровавих погромів в Бялимстоку Матсевича.

Наступник православного архиерея Тихона для Злучених Держав е уже в дорозї до Ню Йорку. Називає ся він Плятон і е звісний яко загорілий поклонник кнута та ворог усякого поступу.

„Книгарня Наук. Товариства ім. Т. Шевченка“ у Львові в Галичинї просить сею дорогою д. Якима Малецкого в Salem, який вислав до книг. 3 дол. (14к. 71 сот.), щоб написав на що сї гроші прислані, та подав свою точну адресу.

Аполінарій Новак.

Сьміх.

(З житя наших залізо-робів в Канаді.)

Неділя.

Тиха неділя, спокійна неділя; бо вона рано в ранці на чужині...

По сьніданю дехто повівав, дехто чогось задуманим зором вглубював ся в сон, роздумуючи чи не зле йому снило ся; дехто таки так зо спаня задрімано мрів про дальший сон. вспинаючись по драбині на „дзомбу" солодив своїми очима його. Молодші почали голить ся і виходили хто з них в ліс, нарвати сухої тамтогорічньої трави. бо вже так на декотрому прічові стерло ся сіно у сінниках, що прямо сам порох а радше самі блохи. Инші почали сьпівати, або байки говорити, а ще инші в карти грати.

— Гей! хто йде зомнов „мацідони" варити? — півкриком відозвав ся із самого кінця „дзомби", середньої старости, з комічним виразом поморщеного лиця, чоловік.

Він тримав в руках чотирокутну бляшанну посудину, котра переховувала колись „цейльонський чай". Тепер же була наповнена кольоровим шматьом; до того він ще тримав під пахою цілий звиток, а в руках кавалок мила.

На його голос в „дзомбі" заметушилось і почулись з верхніх і спідніх ліжок голоси:

— Я йду!

— Чекайте най зберу сорочки.

— Най возьму бляхи у Івана...

— Ей, бійте ся Бога, таж то не гріх, та щей в неділю живих варити? — сьміючись жартував хтось.

— Най знає! — инший придуркуватим голосом додавав.

— То сестриці, деж-би я їх губив? — ха-ха-ха!

— Ха-ха-ха! ха ха-ха! сьміялось кількох. А далі, більше десятьох забирались оден по другому, і спускали ся по драбині, та тарахкали кількома — такими як повисше сказав подібними посудинами.

Йшли вздовж ново-всипаним шляхом, що ще вчера докінчували їхні руки, а нині наче тішили ся що шини так гарно простягнуті тепер, по їхнім переході за цілий день. Поступали мляво і ліниво любуючись сонцем, і невідомо причікували, знать, щоби воно впирало свої промені їм в плечі там де свербіло. Воно справляє приємність, як на щось свербюче впаде низка пекучих сонічних промінів. Всї були задоволені оточенем, тим житем що дихало з кождої животинки, ростинки та дерев. З кождої шпильочки темрака, сосни, та із скромненьких пальчиків сідру лилось запашне жите мішаючись з воздухом і вбігало затягнуте до їх легких, котрі хапали то жите, той дивно пахучий аромат з великим задоволенем і невідомим утаєнем затримували і випускали як з клїтки умучену пташину.

По зарослях щось притаїне, ждало чогось — і ніколи не сміло показатись.

Було зачароване відвічним супокоєм і німотою. Тепер воно було оживлене і ждало боязко людських рук, що мали зовсім позбавити того всього, що плекали тисячні роки; коли то всьо мало наступити. не було означене, але що мало наступити, всьо про те висьпівувало.

Мушки високо понак ліс взносили ся, а комарі міліярдами ховались попід листки в зарослю. Бідні зьвірятка прилипали оживлені до горячого тіла... В накусані ямки відав ся сьвіжо виступлений піт не дотиснений вчерашнім днем при роботї. Вони помахували плечима і розтирали те, що засвирбіла але їм було байдужно, навіть і не думали про щось їдкого та бридкого. Йшли навіть з веселими настроями душі, а той настрій переплітав ся в болями журб, ловив ся з жартами за рученьки, розпорошував ся вдаряючи собою до дерев, тай щезав геть, і знов так як-би в ліса виринав і ліз просто до голови, за притаїного журбою, ловив ся із него знов і котив ся ровом попри насип, або переплітав ся з леготом шпилькового шуму, взносив ся високо-високо...

Перед ними заблищала широка ріка і блискуча та ясна як зеркало, як дівоча чистота і краса цвитучого лугу, від дна зеленої блискучої трави до вершків дрімливих цьвітів; так відбита декорація обох берегів поринела у воді. Вона до їх моргала, вабила і втягала своєю любовію чистоти їхні постати, відфотографовані у воді від ніг до голови. Аж просилось купанечко і були би як стій скакали як гусаки, та перше мали прати сорочки і варити, — як мога найкрепше, бо „мужва" допекла їм до живої кости. Жалко було про купане на час забути — та вони хоти-нехоти, брали ся до діла.

Господи прости — думав-же оден, але так, що аби й не простив; на те не зважав-би, лише робив-би своє. Забивав дехто два патики в гpi з виками на крок віддаленя, а на них ставив третий з повиелою бляхою; під сподом Розпалювали вогонь, а бляху наливали водою. Потім розміщувались над берегом як хто міг: на дощці, камени або дереві, ставали і почували прати; виправе кидали в бляхи щоб варилось разом з зьвірятками, а при тому жартували; хто йшов кидати і вертав ся назад.

— А що, не ламентували якісти кидали?

— Ей та-де-не, аж мусів вуха замикати!

— Я уважаете пару, — додає третій — тай не зауважив на одку... І знаєте що? Вирвала ся тай поплила. Дивіть — дивіть аж на середині — показував рукою і сьміяв ся. Там очевидно риба порушила водою і йому вдалась тая штука, що ніби вона се зробила замість раби. Ха—ха—ха! — і чи не сьміх? Справді!

Всї реготали ся, але той сьміх був такий дивний, такий покривлений і покривджений і так богато про їх самих торкав і вздрагав душею, як вздрагають ся шиби від громоніня. При тім кождий хотів й собі щось зажартувати, кидав подібними словами, що падали перезрілими грушами об землю і розбивались на болото. Надїхала „путрівка" з піском — і надто стала на самім мості. З відтам хтось також кричав.

— Уважайте щоби вам не повтікали!

— Дивіть ся, бачите? одна з крилами на дереві сіла! — кричав з льокомотиви палач чи машиніст по англійськи що сили і вказував на пташку сивої барви, що сиділа на дереві.

З долини й собі кричали і оден на другого спихав щоби лапав свою власність. Всї були так весело настроєні — здавалось всьо сьміяло ся дивлячись на їх сьмішних і кепкуючих. Навіть і камінї з під води своїм впертим полиском маячили весело і тулили не оден з них рибу своїм черевом сквиком і твердим. Машиніст рушаючи льокомотивою розсьміяв і її тяжку та чорну і сопучу. „Уха а! ух-ха-ха! вивівкувала, а ліс й собі відповідав".

День був такий вічливий, як тая дитина що починає говорити. Сонце так дивило ся на землю, як дивить ся на закоханих той, що кохав ся подібно — і вже засадив цьвіти своєї любови. Як сказати — прикріпив любов золотими шнурами і всилив в її ніс золоте кулко, котре вбите в оден стовп дружного життя його і її...

Земля і жите на ній, — це кохане... лебедить моя думка в такі чудові дні і лїтає по просторам разом з леготом шепчучого вітру і розпливаєть ся там у ніг понсового неба. Часом зупинить ся на бліденькому місяцеві, котрий наче біла заіржавіла бляшка невдоволяєть ся своєю денною плавбою, по безмежности свої дороги. Він наче сліпець, на небі в ясні дни, в порівнаню сонятних променів, і мені все здаєть ся, що він не видить нікого в день. Він лише ночей король: на своєму тронові сьміеть ся до коханків, викликає афектичність любови, стає її сьвідком пререкань або його, слухає вздиханя нещасливих, потішає тугу за милим або милого. помагає поетам — завмирає від зради, бачить великі і дрібні трагедії, вслухуєть ся в шепіт тулїпанів і вздрігаєть ся коли їхні листки розвивають ся легоньким луском..., любуєть ся найбільше шепотом і поцілуями коханків, при чім нераз хмарка заслонить йому очи. а він добуваєть ся як мога і з тим більшим захваченем знов дивить ся, від чого нераз аж прямо заздрісно йому що так всьо тут на земли дише житьом — і що він того житя немає. Нераз він дуже дивний і аж завмирає зимним чуєм вслухуючись в наради цілком иньших людей і тих що все їх бачить, однаких, бідних і добрих та спокійних, мріючих лише про одно житя, таке що їм належить ся яко ествам землї. До тих иньших людей він не любить заглядати так богато як до тих що найбільше їх на земли, а то тому, що в величезні осьвітлені палати, годі йому заглянуть, так як до маленького темного домика або в пивницю, часом осьвітлену лише його зором. Ех! то-то він нераз радіє револющією, що з гнївом його любимці до тих иньших людей відносить ся. Нераз така місячна ніч, ясно по вулицях і тих иньших людей видно за барикад однакових, котрі падуть як снопи,.. Ех, то-то в ньому бєть ся тогді великаньске серце!.. „Так, так", визирає променями і знов ховає його хмара жалкуючи, та щоби часом не перестращила ся. Хмара може на всї трагедиї дивить ся, бо вона страдальниця, заплаче і забуде. Місяць то що иньшого, він запамятавби всьо і потім вливавби сьміхом не таким як сей наших залізо-робів, а „червоним сьміхом". „Червоний сьміх".. бр-р-р! Місяць його не любить, — ні! ненавидить. А може — може любить?.. Ні! В той день неділї місяць заблукав ся такий самий незамітний, загорнутий в молочну поволоку так як на оці більмо і плив сліпий по безмежному просторі.

В повітрю неначе щось невидиме палало, та із леготом вітру десь щезало, і знов за кілька хвилин мерехтїло, силуючись запалити відей повітре, а далї заходило за сьміхом. Дерева любо перешіптувались мріючи про гарне і спокійне своє жите, лепетали листочками, сьміялись до сосен на другому березї ріки і вслухувались в тріскіт горіючих вогників в плюскіт ріки, в клекіт води кипючої котра гарцювала поміж сорочками, вибрискувала і зміналась вище берегів посудин. Вона ніби й сьміяла ся і бавилась перебираючи безрадними „коконками" неживими... Але вони не переставали підкладати топлива і варили — сьміючись — всьо до загину. Дехто штуркав патиком і мішав мовчки, думаючи з вдоволенем.

— „Іла ти, на тобі зе те!" — та все патиком штуркав.

Одні переставали варити, другі й не думали.

— Гей, та порозваруєте! — оден перестерігав витягаючи патиком своє біле. Я вам кажу що вже нічо з того зробите — і не буде що витягати,

— Ет, говорить, най варять ся, що мені то зашкодить. Як вона може мене у вкушене ще раз кусати, так я можу її зварену дальше варити.

— Най знає! — додав придуркуватий. Я з вами, так само не попускаю їм. Ви витягайте, висушіть а вона вам знову ожие. Ні! най варить ся, аби з неї нічо не було. Га-га-га — сьміяв ся ніздрями і розпертим ротом.

Ті що витягали, вже порозвішували а сї ще варять; ті пішли вже до дзомби, а сї аж по часї почали витягати; та замість цілости, витягали розварені шматки.

— Ото наварили м — нарікав оден найдуще. Той власне що найбільше варив. Його і одна сорочка не тримала ся купи. В иньших кілька було дещо й доброго.

Всї сьміялись до несхочу проповідаючи ріжно:

„Що розгерцували ся барани, та підрали сорочки". „Що напустили їди куди лазили і з того розпало ся як пішло в окріп і т. и. і т. д.

Цїла неділя до вечера, пішла сьміхом а коло обіду і вечері дехто навіть і їсти не хотів.

І тому ще гірше реготались. Та чому їм було сьмішно? чому їм власне той багристий сьміх давив горла?

— Не варт варити ні прати — говорив той сам. Робітникови треба носити аж доки не підреть ся на плечах.

— Не дурно Вінґліки так роблять — додав иньший.

— Тай я так буду робити — говорив знов перший. Якісь годен вітримати всьо, то вітримуй і нендзу. Всьо-одно! — легко кидав вилками і ножем до тарілки, вставав і виходив.

— Жаль му за півчварта хробаками — говорив хтось як він вийшов.

Були раді всї що таке трапило ся.

Насьміялись доволї. Як би не те, то хто знає чи не марно пішов би день?...

Звичайно при таких роботах, робітники іміґранти нудять ся в без радю неділї.

У вільні хвилї нема до чого взятись як лише до карт, котрі від бруду аж заросли. Робітницькі. Ґрають найбільше в сірники і дрібні гроші.

В тому знаходять „науково-духовий корм", а в сьміху також.......

Бавлять ся „дупака" — сьміють ся. Заведуть жидівську школу — сьміють ся. Оповідають одні другим „геройські" і сердечно — пікантні історії в пригодах — з того вже найдуще розчаровують ся сьміхом.

Часом сьміх перестелюєть ся напруженем „геройства при чім кождий стараєсь похвалить ся чимсь подібним. В такім слово: „мой" викликуване з таким приском, що грає всю ролю оповіданя. Молоді і старі, звичайно розділяють ся; перші для більшої вільности другі задля спокою. Не дай Бог щоби старий чоловік котрий требує відпочинку і спокою, попав ся в „спальню" таких молодиків приїхавши перший раз в роботу, то не-те що не буде спати але й нагризеть ся доволї, або переслухає найгидкіщі слова.

Такий старик часом аж плаче, та се їм справляє „сьміх"...

Отсе й вам часть „сьміху" канадийського житя в початках р. 1901 і дальших наших робітників поселенців фармерів, та тих що лише приїхали заробити між котрими жонаті й не жонаті, парубки і хлопці, на самоволи бездорожа, в „сьміху"... А чому, — чому в сьміху!?

Звідки взяли ся і що значать назви „Русь“, „Україна“?

Розкажемо коротко на основі історичноі науки, особливо на основі великих наукових творів таких славних учених істориків, як Костомаров і Грушевский, з відкито взяли ся назви „Русь“ і „Україна“, що вони означали давнійше, як вони переміняли опісля своє значіне та вкінци що ті назви означають тепер, в наші часи. Во треба вам знати, що назви країв і народів зміняють своє значіне з ходом історії, з ходом століть, а то тому, бо і народи зміняють ся. Нині нема в Европі ні одного такого народу, які жили за часів Ісуса Христа. Ті славні Римляни (Romani), що жили за часів Ісуса Христа, зникли вже давно, змішали ся з иншими племенами розпали ся на чимало народів „романьских“, як: Італійці, Французи, Ішпани, Португальці, Провансальці, Катальонці, Вальдензи, Ладонці, Румуни (Волохи) та Куцовлахи. Лише один з тих народів (Румуни або Волохи) захован у себе давну назву „Romani“, хоч він і найдальше живе від давноі вітчини Римлян (Італії) і мова всего народу найбільше зі всіх „романьских“ мов відбігла від свого давного жерела, т. є. від мови римскоі (латиньскоі) — а вкінци і крови римскоі в тих Румунів може лише яка десята частина, а решта то кров мішана: славяньска, ґерманьска, тракійска, циганьска, мадярска і т. д.

Що більше: нема нині в Европі ні одного народу, який жив би яко нарід за часів великого князя київского, Володимира Великого або за часів короля Руси —Данила. Неродів: німецкого, англійского, французкого, ішпаньского, італійского, мадярского, ческого, польского і т. д. ще тоді небуло. Не було тоді також ні народу руско-україньского, ні московского (російского). Були тоді невеликі племена, наче сирий материял, наче ті цегли, з яких доперва через сотки літ поволи-поволи зліпили ся великі, теперішні народи европейскі.

От візьмім Німців. Нині се великий, 60 міліоновий нарід, що вважає себе за одну велику народність, за одно народне тіло, що має одну спільну літературу (письменність) і науку, спільну німецку, літературну (письменну) мову і велику німецку державу. А ще тому 40 років в тих Німців не було великої одноцільноі держави, тілько щось около 100 більших і менших державок. А навіть нині ще кільканайцять міліонів Німців належить до Австриі, а з два міліони до Швайцариі. І ще мине певно з 50 років, нім та решта Німців пристане до великоі німецкоі держави. А тому 900 років у Німців не було ні спільноі літературноі мови, ні спільного німецкого духа, ні спільноі держави, ні навіть спільноі назви. Були лише невеликі „племена“: Шваби, Саси, Баварці, Франки і т. д., що невважали себе за одно, лише тримали ся осібно. Аж поволи-поволи, за 900 років, витворило ся у них почуте спільности, спільна мова, спільна література, спільний дух, спільна держава, спільна назва „Deutsche“ (по нашому: Німці). А одна часть з тих німецких племен, в краю Голяндия, виробила собі осібну літературну мову, осібну державу, осібну назву „Нідерляндців“, осібного народного духа — і се вже нині иньша нация, хоч з того самого племінного материялу уліплена, що Німці. А витворили ся ті два осібні народи Німці і Голяндці з однакових племен цеголок поволи-поволи через те, що инакша доля була Німеччини а инакша Голяндиї, инакші династиї панували тут а инакші там, з инакшими народами стикали ся (воювали і торгували.) Німці, а з инакшими Голяндці, инакший характер землі і житя в Голяндців а инакший в Німців. В тих племен, що злили ся в німецку нацию, довгі віки були спільні королівскі династиї (зразу саска, потім франконьска, потім швабска, ще далі Габсбурґи, а вкінци Гогенцолерни з Прус), були спільні вороги (Славяни, Мадяри, Французи і т. д.), спільні культурні осередки (міста, університети і т. д.) — і вони так звикли до єдности та так разом пережили, разом терпіли, разом раділи, разом воювали, разом будували, разом творили, разом писали і сьпівали, що нині вони один дух і одно тіло. Нині всі вони один нарід — Німці. Цілком так само було і з Нідерляндцями, які хоч одинакового племінного коріня з Німцями, однак через сотні літ инші мали династиї, инших ворогів, инших союзників, инакше жили, инакше терпіли, инакше творили, з ким иншим воювали — та через се утворили, осібного духа і осібне тіло: голяндску народність. А на спомин того що вони колись були одного коріня з Німцями, їх мова й до нині зве ся „nederduitsch“ себто то саме, що по німецки: „niederdeutsch“ (се значить долішно-німецка мова).

Ось так самісько було і з Русинами та з Москалями. За часів Володимира Великого було на нашій земли чимало осібних племен. Було у Київі (і лише в Київі та в его близькій околици) племя „Русь“, а дальше отсі инші плема: Дуліби на Поділю, Волиняни на Волиню, Бужани над Бугом, Тиверці над Дністром, Угличі над Чорним Морем, Деревляни на Поділю, Сіверяни від Дніпра на схід (де нині міста Чернигів і Полтава), Кривичі і Дреговичі від галиц. земаі зараз на північ, де є нині Білорусь. Радимичі і Ватичі на північним сході від Галичини де нині Московщина, і т. д. Але нинішних народів: Русинів, Москалів і Білорусів тоді не було в тих всіх численних давних племен ні одноі мови, ні одного духа ні одноі культури, ні одноі культури, ні одноі назви, ні одноі держави, ні почутя спільности інтересів. Одні з тих племен навіть не знали про істноване других, троха подальших племен — не то, щоби мали себе за одно тіло. Учені називають ті всі племена „східно славяньскими“ племенами, бо займали вони цілу майже східну часть Европи. Ділили їх болота, багна, бори, ліси, степи, великі простори — а не лучило їх зразу нічого, крім трохи подібноі мови.

Аж злучили їх під одною властию, а властиво під одним мечем і під одним ярмом, воєвничі, сьміливі, енергічні, підприємчиві та притім користолюбні і жадні доходів та панованя князі з Київа з племени „Русь“ і з династиі „Русь“. Мечем і огнем, силою і підступом, розбоєм і кровипролитем втягнули сі київскі князі з малого племени київского „Русь“ всі сусідні, многочисленні, східно славяньскі племена під свою кормигу — бо плаваючи Дніпром через дикі степи, Чорним морем на полудне, у богату і просьвічену, Грецию Византию, торгувати і рабувати, ті київскі князі з племени „Русь“ були і більше осьвічені, ніж решта східних Славян, і ліпше узброєні (на грецкий лад) і більше звичні воювати. Олег, Ігор, Ольга, Сьвятослав і Володимир Великий — всі вони однако воювали по всій східній Европі для підбою, для здираня дани (податку) та для набираня невільників і рабів із покорених східно-славяньских племен. Київска династия „Русь“ і київске племя „Русь“ панували, дерли дань, брали рабів, рабинь і мечем тримали в послуху підбиті племена цілоі східноі Европи. Ті племена то корили ся то знов бунтовали ся — але кожде осібняком, бо не чули єдности між собою. І через се програвали, а „Русь“ (то є київска династия і київскі воєвники бояри) знов брала їх за чуба.

Довгі літа, яких 200 до 300 років, ішла така борба і племена не покидали своєї осібности, хоч тримала їх спільно в армі одна династия з племени „Русь“. Аж Володимир Великий і его син, Ярослав Мудрий, доконали великої реформи, що пхнула всю східну Европу на нові шляхи. Вони завели християньство яко свою династичну і урядову віру, завели примусово церковну організацию, завели готову літературну (тодішну болгарску) мову у всій церковній орґанізациї, ґеніяльний крок. Спільна віра і спільна церковна орґанізация, спільна літературна мова і наука— а зреґтою і спільна династия та спільна урядничо воєнна, боярска, кляса з роду „Русь“ доконали зі століттями свого: вся земля завойована племенем київским „Русь“ стала поволи і собі звати ся „Русею“, назви осібних племен стали поволи затрачувати ся, а всі племена, піддані династиї „Русь“, стали звати ся „руськими людьми“ себ то „підданими князів з роду Русь“. Не була се однак назва народна, національна, бо народу одного, що почував би свою народну „руську“ єдність, таки ще не було. Се була лише назва династична, державна урядова—ось так, як приміром нині назва „Австрия“, „австрийский“ і „Австриєць“ Є династия „австрийска“, є держава „Австрия“, є люди (горожани) „австрийскі“ — але одного австрийского народу (нациї) нема! Ось-так була династия „Русь“ і еі держава звала ся „Русь“ а піддані (з ріжних осібних племен) звали ся „руськими людьми“ але одного народу „руского“, ані одноі мови рускоі цілком не було, бо опановані „руськими“ князями племена не почували себе ніколи одним народом. Їх нічого не лучило крім спільного князівского державного ярма, а дальше крім спільноі церковно-книжноі мови (впрочім мало зрозумілоі для народу). І хоч вони всі звали ся „руськими людьми“ — то були собі так чужі, як нині в Австриі Поляки, Чехи, Русини, Словінці і Німці, хоч всі ті народи „австрийскі люди“. „Руського“ почутя народного тоді небуло — був лише меч „руських“ князів. І лише о стілько була тоді „Русь“, о скілько меч князів з Київа держав еі. Нарід за нею не стояв — бо княжа „Русь“ се не була держава народна, але держава княжоі династиї і княжих бояр-воєнників з роду племени „Русь“. А підданий нарід став поволи звати ся „руським“ або „Русинами“ не через якесь почуте єдности, лише з тоі самоі причини, з якоі люди за панщини звали ся „паньскими“ або „королівскими“.

Ось так історична наука нам виказує, що назва „Русь“ се було зразу імя малого але завзятого племени, яке жило в Київі. Як князі з сего племени завоювали майже вкю східну Европу, то вони ту свою родинну державу назвали своім родовим іменем „Русь“ (подібно, як нераз пізнійше пани дідичі називали свої села своім іменем), але бідний нарід з ріжних племен не знав сеі назви та не чув себе одним тілом. Кожде племя жило своім житем. Ще дальше і люди з тих ріжних племен стали звати ся „руськими“ але лишо в значіню династично державнім, бо одного національного духа ще в них не було. Ось-так витворила ся назва „Русь“, „руський“ і „Русин“ — назва не народна а княжа (династично-боярска) і таке чисто династичне значіне (а не народне!) мала вона через кілька сот літ, аж до самого упадку старорускоі княжоі держави і до приходу Татар та Ляхів. Народу руського тоді не було. Були лише племена, які були підданими „руских“ князів т. є. були „руськими людьми“, які не творили одного тіла, ні небуло в них одного духа.

(Дальше буде).

З антиалькоголїчного конґресу в Штокгольмі.

Одним з найважнійших і найцікавійших питань, яке заняло увагу недавного міжнародного антиалькоголїчного конґресу в Штокгольмі, столици Швеції, було питане про тих, що „пють з розумом“. В сути питане зводить ся до того, як впливають малі дози алькоголю на орґанізм. Читати можна незвичайно цікаві спостереженя гельзінґфорського професора Ляйтнета над зьвірятами—кріликами та морськими свинками. Спостереженя ділять ся на дві ґрупи: одним зьвірятам дає ся вода з алькоголем, по 0,1 куб. центинетра на кільоґрам ваги тіла, а другим дає ся чиста вода. На перших вже можна бачити шкідливий вплив алькоголю; так та прим. вони лекше заражають ся діфтерийною ідию. Але найшкідливійше впливає уживане алькоголю на нащадках алькоголїків. З нащадків тих кріликів, що пили воду змішану з алькоголем, вмерло 61,29 проц., а з тих, що пили чисту воду — 54,17 проц. Перші важили через три дні після народженя пересічно 79 ґрам. і за перших 20 днів ставали тяжші на 7,13 ґрама що дня, тоді, як другі важили 87,9 грам. і ставали тяжші по 9,46 ґрам. що дня. Серед нащадків алькогольних морських свинок померлих було 36.76 проц. пересічна вага новонароджених була 73,41 ґрам., щоденний пересічний прибуток у вазі за перші 10 днів виносив 3,76 ґрам., а в перші 20 днів —4,30 ґрам. Відповідні цифри для нащадків тих морських свинок, що пили чисту воду, були: 21,74 проц., 77,31 ґрам., 4,12 грам. і 5,2 ґрам. — З приводу сього реферату проф. Форель сказав, що для дорослої людини згадані дози звели ся-б до одноі склянки виноградного вина на день. „Як же можна говорити після сього про корисність таких алькогольних напитків, як пиво?“— цілком слушно запитує професор. Незвичайно цікавий був звіт д-ра Legrain на тему „Алькоголь та виродженя, гіґієна раси“. Оден підприємець у Відни, познайомившись з фактом, який помічаєть ся між людьми, експльоатує його й при помочи алькоголю та виродженя, яке він викликає, розводить маленьких собачок-деґенератів і продає їх за великі гроші богатим дамам. Таблиці д-ра Lergain, складені на підставі даних 215 родин піяків, дають ось які факти. В 814 душ дітий сих родин мертворожених та вмерших зараз після родин було 174 або 21,4 проц. Таких, що в тій або иншій мірі виявляли прикмети виродженя, було 640 душ або 78,6 проц. Піяків 197 душ або 30.8 проц., слабих умово, тупих умого та ідіотів —322 душі або 50,3 проц.; морально розпусних та злочинців — 62 душі або 9,7 проц ; хорих на епілепсію — (падачка слабість сьв. Валентого:) та гістериків —130 душ або 20,4 проц.; божевільних —145 душ або 22,7 проц., хорих на сухоти — 93 душі або 14,5 проц. Досліди, які робив Детте над 10 родинами, що над'уживали алькогольних напитків, дають ось як порінуючі дані. В перших була 61 дитина. З тоі скількости 18 проц. було з прикметами виродженя, і 82 проц. було більш або менш моральних. В других було 57 дітий; з них ідіотів, епілептиків і взагалі деґенератів було 82,5 проц., і тільки 17,5 проц, більш або менш моральних. Спостережаня Бунґе з Базеля показують, що ті жінки, що вживають самі алькоголь, або ті, що походять з батьків, які вживали алькоголь, в тій або иншій мірі позбувають ся здатности до годованя дітий свім молоком. Загальні наслідки вживаня алькоголю: рання смерть, гістерия, епілепсия, хороби мозку, нахил до піяцтва, злочинств та самовбійства, недостача альтруїстичних почувань, страшенний зріст еґоїзму і т. и. Моральний висновок з тоі науки житевого досьвіду: нерозважно й шкідливо ціною народного здоровля, ціною сил і добробиту наступних поколїнь збільшувати державний буджет. Не поміркованість, але цілковите занехане уживаня алькогольних напитків — ось єдиний ратунок від невимовного та страшного лиха алькоголізму.

„SWOBODA“
(LIBERTY)
The Ruthenian Weekly published every Thursday at ... Hudson St., New York, N. Y.

Published by Ruth. Publishing & Exchange Co.

Anth. Curkowskyj, editor,

Terms: Two dollars a year.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered as second-class matter December 21, 1906 at the post office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

„Свобода“

часопись для руского народа в Америцї і орган „Р. Н. Союза“, виходить що тижня в Четвер і коштує:

В Америцї на 12 місяців...$2.00
До стар. краю на 12 місяців $2.00
В Америцї на 6 місяців....$1.00

Оплачувати газету треба всегда з горн.

Грошї треба посилати в регістрованім листї, або через експресовий, або почтовий money order (монї ордер). Money order, то є карточку, котру дістанете від почтара або агента на експресовім офисї, пішлїть нам, бо без того ми не годнї гроший дістати.

Адрес:
"SWOBODA"
... Hudson St., New York, N. Y.
Телефон 7074 Spring.

Хто хоче, щоби єго адрес змінити мусить подати нам, крім нового, також свій старий адрес.

Безличність Вѣстника.

Під сим заголовком дістала наша Редакция допись, котру поміщаємо в цілости:

„Недавно еще зазвеніла вістка в ушах наших:! Епископ в Америцї!

Зрадувало ся серце всїх, їно в Редакциї Вістника заляг тяжкий сум, бо Епископ не з Угорщини, бо Епископ не Москаль, бо Епископ Василиянин. І знайшла собі союзників, які постановили засьвітити баки: з одної сторони иої хвали Отцї духовні привитати піби Епископа, а з другої зачали рити а рити сердечно знайшовши собі відпопідну Редакцию Вістника.

Поминувши попереднї дописи в Вістнику, де Епископа прикладає ся до радикалів за його фонетичну правопись та до вікраїнцїв возьмім послїднї два числа ч. 32 і 33.

Найперше описує з уданим восторгом приїзд Епископа і Єго привитане через духовників і нарід, одушевляє ся Єго сердечними і вітцївскими словами та желає многих лїт тай сил до тяжкої працї — а зараз потім накидує ся на того Самого Епископа по простацки викидаючи Єму, що вийшов з Чина монашого, безлично закидує фарисейство (удану побожність) та посуджує, що тягне до латиньства (чи до польского). Щоби своїй напасти надати вид рациї вчіпив ся Епископа за вельон як слїпий плота.

А хто то та Редакция? — Чоловік з образованем давної дати, що заледво знає по руски читати і писати, в дома говорить по мадярски, котрого дїти виховані в чисто мадярскім дусї і жадно з них не уміє по руски говорити; чоловік, на котрого вже тілько скарг було на головних конвенциях і котрому виказано тілько нехарактерних і нечесних справ і манїпуляций, що на послїдній конвенції скинено его з редактора — а тілько з браку інчого на его місце та на его просьби і благаня звернули му теку редакторску, але під дозором директора сьвященника, аби подібні манепуляциї більше не повтаряли ся. — І такий чоловік нинї має претенсию трясти всїми Русинами з Угорщини в Америцї і такий хоче диктувати всїм приписи і надавати тон цїлій тутешній Руси? Такий Mr. Жаткович хоче, аби Епископ те робив, що він хоче, бо інакше обсмарує в ґазетї, аби Епископ був переконань яких він хоче, аби читав і писав як він хоче, аби радив і правив в церкві як він хоче... Чи не сьмішне і не дурне то? Mr Жаткович! „де кум де коровай“? або „де кухтї до патини“?—

Ану но тепер Ви „високоучений сьвященнику! Покажіть ся! Хто Ви? Не встидайте ся анї не бійте ся. Таж Ваша річ така учена! Таж Ви д... як ніп закидуєте Епископови латинїзм та мішаєте єго ще й з польонїзмом. Ми галицкі сьвященики не знали, що між образованим так високо угорским духовеньством знайшла ся перла еще висше образована і го так високо, що аж чесний редактор покликує ся на то як на яку доґму. Доси ми думали, що угорскі духовники мудрі в пашеню свого живота і збираню долярів та фарисейскім лицемірю і інтриґах, — але днесь ми довідали ся нові річи яких ми доси не знали. Преподобний Отче високоучений. Неґаиs! Най ми Вас всї пізнаєм та най і нам вільно буде враз з Вашим редактором віддати Вам „personaliter“ честь а Епископ най Вас віднаячить осібними гонорами і відзнаками.

Закидують нам Галичанам латинїзм. Хто! Сї зацофаньцї! Чуже видять під лїсом, а свого не бачать під носом. Закидують Епископови, що ужив в Ню-Йорскій церкві благословеня найсьв. Тайнами і до того шаль, який з кпинами назвали „даякі velum“.

Мій Боже! колиб се написав сам чесний редактор від Вістника Mr. Жаткович — миб галицкі здвигли раменами та подумали собі от сьвіцкий чоловік хоче удати, що розуміє ся на річах церковних, взяв ся не в своє та промахнув ся; але коли се написав сьвященник угорский щей до того високоучений тож ми єму скажем: Благословеніє Найсьв. Тайнами не есть жаден латинїзм анї польонїзм, бож Христос лишив себе в сих Тайнах не латинникам, але цїлому сьвітови. Епископ при візитациї в кождій парохиї прийшовши до Церкви оглядає найперше антимінс на престолї чи есть і який, а парох має отворити кивот і показати Найсьв. Тайни. По молебнї і по промові Епископа до народу Епископ благословить Найсьв. Тайнами все сьвященьство і нарід. Є се найбільше щастя для всїх, коли можуть одержати благословеніє Найсьв. Тайнами з рук Епископа. Високоучений сьвященник певно не знає, що аби благословити Найсьв. Дарами для більшого пошанованя Найсьв. Дарів не їно сьвященник але і сам Епископ есть обовязаний ужити шаля. Томуж то шаль не есть нїчого латиньского хоч і они его мають. Бож і латинники мають Утреню і Службу Божу і Вечерню і ми маєм.

Щоби показати, що шаль або вельон (velum) есть уживаний в нашім обрядї то ми Високоученому наведемо дословно слова д-ра Богословія о. Ізидора Дольницкого, Прелата сьв. Отца Льва XIII., совітника митрополитальної консисториї львівскої, професора обрядів в духовнім сїменищи львівскім — Т. І. стор. 35.

.....Тѣ суть одежи сьвященнослужителовъ необходимѣ, а есть еще одна по произволеню, котра называе ся Вельонъ (Velum заслона), котру уживає сьвященникъ и Святитель, коли несе на походахъ сьв. Тайны або благословить ними люди при выставленю ихъ на Олтари. Уживають ю особливо достойнѣйшѣ церкви, починаючи вôдъ Первопрестольныхъ“.

А подивім ся тепер по угорских церквах як то там заховують обряд? Найбільше їх сьвітило бл. п. Годобай парадував в лацїньскій інфулї і то було all right! По церквах угорских прислужники уживають лацїньских комешок і то також all right! Греко-кат. угорскі духовники при самій Службі Божій опускають на власну руку Єктениї, перемінюють порядок в Службі Божій (знай поправляють самого сьв. Йоана Золотоустого) і то есть також all right! Лишень оден вельон не есть all right.

Але високоученому сьвященникови знаєм о що ходило. Єму не ходило о благословене Найсьв. Дарами, єму не ходило о шаль, якого уживає ся до благословенія — але єму ходило о то, аби нашого Епископа зробити перед народом приклонником латинїзму чи як мильно виражує ся польонїзму. Він сердега предчуває, що коли Епископ опре ся на народї — то горе буде тим мало і високоученим сьвященникам перенятим мадярским шовінїзмом. — О фарисеї, фарисеї!

Кпить собі дальше Вістник, що Ню йорскі „вікраїнцї“ устроїли концерт в честь Епископа і каже, що „изъ угрорусскихъ сьвященниковъ едва было притомно трехъ“. На се ми можем лиш виявити наше сожалїне, бо всї, що були на сїм концертї були дуже одушевленї ним не їно Русини; але і люди з других народностий знаючі ся на музицї — а навіть всї три угорскі сьвященники. Спитайте їх! Що загально угорскі сьвященники не були на концертї — се не дуже нас дивує, бо видно, що они не доросли до сего тай не розуміють ся на концертї, тож не диво, що нїчо їх не тягнуло. Они-б радше може воліли дати собі концерт при склянках доброго пивця або винця та видзвенковати долярками в кешенї. А колиб були пійшли хоч з цікавости, булиб певно не пожалували.

Гей Панове Редактори від Вістника і Ви мало і високоучені угро рускі Духовники! Довго довго ми мовчали та читали Вашї статиї у Вістнику то о единьстві руского народа з московским, то статиї їм подібні та здвигали раменами на Вашї нїсенїтницї, в котрих доказуєте народови, що ми а росийский нарід то одно, оден народ; терпеливо ми зносили докори, що лиш етимольоґія руске письмо а фонетика то польске! било ся нам горячо серце коли ми раз враз діставали епітети вікраїнцї, радикали, попики радикали etc. і мусїли вичитувати імена галицких сьвящеників народовцїв перекручовані Вами немилосерно на кпини, — але переброла ся мірка! Досить тих кпин. Ми довше мовчати не будем. Най цїлий сьвіт знає, що не ми а Ви викликуєте вовка з лїса. Не ми а Ви нас зачіпаєте, дразните і доводите до неприємної колізиї. Не ми а Ви зачинаєте кидати болотом, чернити і висьмівати! А чи годить ся се? Чи думаєте, що Вас більше духовників, то будете нас понижали? Кажуть: що з того що „Іван великий, але дурний“. Кажете, що ми Поляки а Ви Русини — чи не іронія се? Ми в Галичинї нарід живий; нашими власними силами ми виборoли собі свободу язика, школи, ґімназиї, просьвіту, читальнї, хори, ми поставили 22 послів лиш борбою до Віднякa — а Ви що маєте?! Щосьте зробили для народу на Угорщинї? Хиба для аванзу сталисьте ся мадярами. Що зробилисьте в Америцї для народа? Хиба що в своїх домах, з своїми женами та дїтьми говорите по мадярски, бо духом Ви все на Угорщинї. Ту прийшли Ви лиш по се, щоб зробити на темнім (?) народї троха долярів. А хочби і на принятію Епископа як Ви списали ся?! Витикаєте, що Галичане пхали ся на перші місця — Ви де були? Чому многі з Вас поприїздили на привитане Владики без риз церковних? чи хотїли в куцих сурдутиках стояти при престолї на першім місци? Но правда, Вам риз не треба було. Ви приїхали забавити ся. Тай базили ся і пили... Як зачуваєм припадково — то Комітет за Вашї напитки мусїв заплатити з грошей зложених через нарід (як Ви кажете для Епископа) щось висше 100 дол. Чи не могли Ви то з власної кешанї заплатити? Чи мало маєте пенсиї і доходків?

Жалуєте ся, що Галичане мало складали на привитане Епископа. А чому Ви не поставили справи ясно і не оголосили виразно, що зложені народом грошї пійдуть на дар для Епископа? Тогди побачилиб Ви як би Галичане були поставили ся а так не знали на що ти грошї мають пійти чи на керичі чи на напитки для угорских духовников.

Ще одно. Судите Епископа, що тягне на латиньство а самі що? Фактом прецїнь загально знаним, що тут перед самим приїздом руского Епископа деякі у Вас (і то самі значнїйші) позаписували рускі церкви і маєтки на латиньских Епископів. Чому не хотїли зачекати тиждень—два тай записати маєток руского народу на свого руского Епископа?

Прикро нам се сказати, але Ви, Ваша часопись і Вашї дописи тягнуть нас за язик. Тому ще раз заявляєм: — довше понижати себе не домо! На Вашї напасти будем сьміло відповідати. Не ми а Ви виповідаєте борбу. Хочете мати війну будете ю мали!

А тепер до Тебе кілька слів щирий руский народе з Угорщини. В тебе щире руске серце. Ти бажаєш, Ти хочеш просьвіти і то просьвіти рускої, бо Ти любиш і дорожиш ся не мадярщиною а нашою дорогою Русию. Чи мило і приємно Тобі Народе Руский коли читав єсь вже від довшого часу не їно в послїдних числах Вістника кпини і докори на свого Владику, Преосьвященного Епископа? Ще живо нам всїм в памяти як цїла Русь американьска о нїчім не говорила як тілько коби дістати свого—свого обряду Епископа, через що і миб висше стали і чужі народи нас би висше цїнили. В кінци надійшла та хвиля. Сьв. Отець Папа Римский назначив нам в Епископа Преосьв. о. Сотера, чоловіка в найкрасшім віцї життя, чоловіка енерґічного, здібного, ученого, прекрасного бесїдника і місіонаря — а при тім чоловіка о надзвичайно добрім серци, великій справедливости і вирозумілости, о правдиво вітцївскім успособленю, а передовсім чоловіка з горячою і великою любовію для народа, за котрий не мало витерпів від Поляків в краю. От такого то маєм Епископа! Одна може хиба, що не з Угорщини а з Галичини Але яко Епископ буде Він певно отцем для нас всїх однаким і Єго серце не знайде ріжницї для свого любого руского народа, для духовних дїтей своїх без ріжницї чи они з Галичини чи з Угорщини. Не їно Русини, що Єго бачили, але всї прочі народности, самі Американьцї чудують ся Ним. І чи ми самі не маєм бути горді на се? І на того то нашаго Владику, нашого Князя Церкви знайшли ся люди не чужі а таки свої — сам пан Редактор Вістника та якісь рускі духовники підшиті мадярскою шкірою, які величають ся еще бути високоученими, котрі так в безличний спосіб осьміляють ся нападати та підривати Єго повагу і честь у Тебе добрий щирий Руский народе думаючи, що Ти той сам такий темний (?), як в старім краю. — Але прозри народе! Честь Владики — честь Твоя. Не дай ся баламутити поклонникам мадярским. Коли відбирають честь Владицї — понижають Тебе Народе і то ті, що з Тебе жиють. Тому уважай Народе хто Тобі брат а хто сват. Не тримай такого духовника, який важивби ся чим небудь образити Епископа, Твого Архипастиря. Не годуй мадяра своїм хлїбом — най йде на Мадярщину! Коли другі духовники не обстануть за Епископом, то Ти Народе обстань за Ним, бо Він Твій Отець.

А Ви чеснї Братя в Вашім славнім Соединенію чи будете довше терпіли редактора, який за Вашї грошї пише глупста на цїлий сьвіт за Вашого найлїпшого Покровителя? Чи Ви хочете сего і желаєте собі сего? Если так — Бог Вам не буде благословити, бо „хто Отця зневажає, того Бог карає“! Єсли ні — проженїть такого редактора, най не робить ганьби і встиду нам всїм Русинам, бо і так вже єму не много належало ся на послїдній конвенциї! А за грошї всегда дістанете чоловіка, який буде Вам так писав — як Ви хочете.

ПРОТОКОЛ

річного засідана Головного Виділу Р. Н. Союза, в Америці, відбувшого ся на днях 10 - 11 сентемврa 1907 р. в Trenton, N. J.

Богослужене.

Дня 10 го Септембра 1907 року в'їхали ся Головні Урядники і Виділові Р. Н. Союза до Трентону. На стації колейовій, чекав на них вже комітет місцевого Братства сьв. Івана Хрестителя Відділ 121 Р. Н. Союза.

Сейчас по приїзді всї Урядники удали ся до та мошної греко-католицкої церкви сьв. Тройці. Духовний Отець Союза, о. Ст. Макар відправив Богослуження, в котрім взяли участь всї Урядники Р. Н. Союза як також і місцеве Братство сьв. Івана Хрестителя в параді.

По Богослуженю виголосив Духовний Отець Союза гарну проповідь, в котрій зазначив, що Р. Н. Союз, се одинока наша народна орґанізація на американьскій земли, де ґуртують ся всї сьвідомійші Русини; що ся орґанізація вірно сповняє свою задачу, несучи моральну і матеріяльну поміч своїм членам або їх вдовам і сиротам. Дальше Духовний Отець заявив, що Р. Н. Союз по его ре орґанізації на IX Головній Конвенції не упав, чого декотрі обавляли ся, а противно взріс, числом членів і маєтком, за що належить ся признане Головним Урядникам. Обяснив також, що Духовний Отець Союза, вибраний на IX Головній Конвенції, се не є лише титул гоноровий, але що его задачею повинно бути, загрівати як Головних Урядників так і всїх членів Р. Н. Союза до як найуспішнійшої працї і додавати їм духа до борби з ворогами нашої церкви і нашого народа. На закінчене заохочував Головних Урядників до дальшої щирої працї над розвоем Р. Н. Союза а відтак пожелав їм і всїм членам Р. Н. Союза, многая літа.

По проповіди відправлено панахиду за померших членів Р. Н. Союза.

З церкви удали ся Урядники і місцеве Братство сьв. Іоана Хрестителя, походом до галї, де мали відбути ся наради.

В гали місцевий предсідатель п. Врабель і п. Дубчак привитали Головних Урядників щирими промовами і подякували їм за се, що они не забули про них, та що свое річне засідане зарядили у їх містї. Головний Предсідатель, п. К. Кирчєв подякував Братству сьв. Іоана Хрестителя в імени цїлого Уряду за їх сердечне приняте, заохочував їх до працї над розвоем свого Братства а тимсамим і цїлого Р. Н. Союза. Говорив, що ми всї чи то з Галичини чи з Угорщини чи з російскої України і творемо оден народ, есьмо і повинисьмо бути собі братьми, та що ані австрійскі, ані мадярскі, ані російскі граничні стовпи не повинні нас ділити. По привитаню запрошено всїх до столу на перекуску, яку зготовив комітет братский при помочи місцевого жіночого Братства Пресьв. Богородиці, Відділ 122. Підчас перекуски забрав слово п. ... Стеткевич член Контрольної Комісиї і подякував місцевому коми... ...во жіночому братству, за се, що приладили так ...чну перекуску. Слово забирали також: п. Полив... ...ний Р. Н. Союза, місцевий дяко-учитель і п. ..., місцевий орґанізатор Р. Н. Союза.

По перекусці Головний Ур...ав ся до галї засідань, де запрошено також і ... членів Бр. сьв. Іоана Хрестителя, котрі мали ... бути присутними на нарадах.

Нара...

Головний Предсідатель ... Союза п. К. Кирчов отворив засідане короткою ...овою, пригадуючи зібрати ціль засідания; що се ...сідане есть особливо важне, понеже оно есть ...е засідане Головного Виділу від коли Р. Н. Сою...ув зре орґанізований на IX Головній Конвенції. Го...ний Предсідатель поручив зібраним розслідити ...ладно ціле діловодство Головного Уряду, щоб я... пересьвідчити ся, які фази переживав Р. Н. Союз... перший рік по его реорґанізації. Відтак пере...ано спис Головного Виділу.

Присутні були:

О. Стефан Макар, ...ховний Отець Союза.
Константин Кирчо... Головний Предсідатель.
Семен Ядловский, ...олов. Секр. Фінансовий.
Теодозій Лабовски Голов. Секрет. Рекордовий.
Алексій Шаршонь Головний Касієр.
Осип Стеткевич і Стефан Калакука, Члени Контрольної Комісиї.
А. Цурковський, редактор Орґану „Свобода".
Радні Р. Н. Союза: михайло Беля, Матій Семенюк, Андрей Овсак, Теодозій Телпаш і Ф. Поливка.
О. Лев Левицкий, предсідатель Контрольної Комісиї над'їхав вечером.

Неприсутні були:

Іван Париляк, Головний Містопредсідатель.
Лев Моніта, Радний Р. Н. Союза.

Відтак приступлено до справоздания Головного Екзекутивного Комітету, Головний Предсідатель, п. К. Кирчов заявив, що понеже они всї три, то есть: Головний Предсідатель і оба Головні Секретарі, урядовали разом, длятого его справоздане есть таке саме, яке здадуть Головні Секретарі. Наступило справоздане Головного Фінансового Секретара, п. С. Ядловского, як слїдує:

СПРАВОЗДАНЄ КАСОВЕ ВІД IX. ГОЛОВНОЇ КОНВЕНЦИІ Р. Н. СОЮЗА ДО 1. СЕПТЕМБРА 1907 Р.

Стан Каси на IX. Голов. Конвенції був:		
Чистого гроша Союза було		7466 64
Сиритский фонд виносив враз з процентом		16478.00
Разом Каса Союза виносила		23.944.64
Прихід за Юній і Юлій по 70 цнт. від члена		10 226.61
Разом Каса перед розметом була		34.171.25
Розхід за Юній і Юлій був		13.588 28
Одже до часу розмету в касї „Союза" вістало		20.582.97
З тих грошей Сир. фонд виносив	16.081.06	
кеш	4.501.91	
Разом		20.582.97
Відтак в Авґустї коли вже плачено розмет Братства дістали ще свої старі довги в сумі		87.430
Що разом робить		21.457.27

А тепер приходимо до справоздания з розмету, котре представляєсь так:

Розмет за місяць Авґуст 1906:

На померших членів їх жен і калїк було розходу	4.000.00	
Платня Голов. Уряду	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	117.89	
Разом	4.272.89	
На се платило 5 929 членів на цїле посм по 70 цнт. і 491 на пів по 35 цнт., котрі разом мали вплатити 4.322.15 або мала бути надвижка 49.26		
Кромі того плачено на орґ. „Союза"	642.00	
фонд желїзний	128.40	
фонд народний	64.20	
фонд бідних	64.20	
Разом розхід був		5.171.69
На се прийшло в Авґустї	5042.79	
в Септембрі	143.78	
Разом		5.186.57
Остала надвижка		14.88

Розмет за Септембер:

За пом. і калїцтва було розходу	2.700.00	
Платня Гол. Урядників	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	200.77	
Розхід був	3055.77	
На се платило 5790 членів на цїле посм. по 51 цнт. і 504 на пів по 26 цнт., котрі разом малиб вплатити 3083.94 або малаб бути надвижка 28.17.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	629.40	
фонд желїзний	125.88	
фонд народний	62.94	
фонд бідних	62.94	
Разом розхід був		3936.93
На се прибуло в Септембрі	3961.78	
в Октобрі	9.10	
Разом		3970.88
Остала надвижка		33.95

Розмет за Октобер:

За померш. і калїк було розходу	3.900.00	
Платня Гол. Уряд.	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	279.90	
Розхід був	4.334.90	
На се платило 6062 чл. на цїле по 69 цнт. і 498 на пів по 35 цнт., котрі разом малиб вплатити 4357.08, або малаб бути надвижка 22.18.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	656.00	
фонд желїзний	131.20	
фонд народний	65.60	
фонд бідних	65.60	
Разом розхід був		5253.30
На се прийшло в Октобрі	5.200.80	
в Новембрі	115.46	
Разом		531626
Остала надвижка		62.96

Розмет за Новембер:

За пом. чл. і калїк було розходу	4800.00	
Платня Гол. Уряду	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	125.13	
Розхід був	5.080.13	
На се платило 6259 чл. на цїле посм. по 78 цнт. і 542 на пів по 39 цнт., котрі разом малиб вплатити 5093.40, або мала бути надвижка 13.27.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	680.10	
фонд желїзний	136.02	
фонд народний	68.01	
фонд бідних	68 01	
Розхід був		6032.27
На се прийшло в Новембрі	6055.11	
в Децембрі	17.48	
Разом		6072.59
Остала надвижка		40.32

Розмет за Децембер:

За пом. чл. і калїк було розходу	5400.00	
Платня Голов. Уряд.	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	161.13	
Розхід був	5716.13	
На се платило 6627 чл. на цїле посм. по 83 цнт. і 568 на пів по 42 цнт., котрі разом малиб вплатити 5738 97, або мала бути надвижка 22 84.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	719.50	
фонд желїзний	143.90	
фонд народний	71.95	
фонд бідних	71.95	
Весь розхід був		6723.43
На те прийшло в Децембрі	6645.35	
в Січни	155.59	
Разом		6800.94
Остала надвижка		77.51

Розмет за Січень 1907 р.:

За пом. і калїк було розходу	5800.00	
Платня Гол. Уряд.	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	121.26	
Розхід був	6076.26	
На се платило 6881 чл. на цїле посм. по 85 цнт. і 601 на пів по 43 цнт., котрі разом малиб вплатити 6107.28, або мала бути надвижка 31.02.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	748.20	
фонд желїзний	149.64	
фонд народний	74.82	
фонд бідних	74.82	
Весь розхід був		7123.74
На се прийшло в Січню		7181.52
Остала надвижка		57.78

Розмет за Февруар:

За пом. чл. і калїк було розходу	6.500.00	
Платня Голов. Уряду	155.00	
Видатки Р Н. Союза	83.83	
Розхід був	6.738.83	
На се платило 7144 членів на цїле посм. по 91 цнт. і 631 на пів по 46 цнт., котрі разом малиб вплатити 6.793.58 або мала бути надвижка 54.75.		
Кромі того плачено на орґ. Союза	777.80	
фонд желїзний	155.56	
фонд народний	77.78	
фонд бідних	77.78	
Весь розхід був		7.827.75
На се прийшло в Февруарі	7.777.88	
в Марті	106.61	
Разом		7.884.49
Остала надвижка		56.74

Розмет за Марець:

За пом чл. і калїк розходу було	6.300.00	
Платня Гол. Урядників	155.00	
Видатки Р. Н. Союза	73.71	
Розхід був	6.528.71	
На се платило 7305 членів на цїле посм. по 86 цнт. і 687 на пів по 43 цнт., котрі разом малиб вплатити 6.576.51 або мала бути надвижка 47.80		
Кромі того плачено на орґ. Союза	799.20	
фонд желїзний	159.78	
фонд народний	79.89	
фонд бідних	79.89	
Весь розхід був		7.647.47
На се прийшло в Марті	7.667.04	
в Апріля	52.83	
Разом		7.719.87
Остала надвижка		72.40

1151

(Дальше буде.)

СПРАВИ „СОЮЗА".

Отець духовний „Союза":
о. Стефан Макар, Phone 46—12
11 May St., Ansonia, Conn

Головний Уряд „Р. Н. С." на роки 1906—1908.

Предсідатель:
Константин Кирчів,
140 Essex St., Jersey City, NJ.

Місто-предсідатель:
Іван Парпляк, Terryville, Conn.

Касієр:
Алексій Шиpшонь,
524 Pine & Franklin St., Shamokin, Pa.

Секретар фінансовий:
Семен Ядловский,
Box 76, Jersey City, N. J.

Секретар рекордовий:
Теодозий Лабовский,
Box 76, Jersey City, N. J.

Радні:
Т. Тализм, Shamokin, Pa.
Лев Моніть, Lansford, Pa.
Михайло Беля, Holyoke, Mass.
Матій Семенюк, Sayre, Pa.
Андрій Овсак, Trauger, Pa.
Ф. Поливка, Hazleton, Pa.

Контрольна Комісія.
с. Л. Левицкий, Shenandoah, Pa.
Осип Стеткевич, Shamokin, Pa.
С. Калакука, Jessup, Pa.

Головний організатор:
Семен Ядловский,
Box 76, Jersey City, N. J.

Вступайте до Союза!

„Союз" — одинока руско народна організація в Америці.

Принимае членів від 16 року до 40 літ житя.

Вступне після літ.

СОЮЗ ПЛАТИТЬ:

Посмертне за мужа $1000.00,
Посмертне за жінку $400.00,
Посмертне за діти від 15.00 до $300.00.

В разі утрати: а) обох очий ніг або рук $1000.00,
б) одної руки, ноги або ока $200.00.

Сли отець родини в шпитали божевільних, Союз платить що року родині $150.00.

Хто хоче вступити до Союза, мусить вписатись також до братства, яке належить до Союза.

Читайте!

На підставі ухвали Конвенції „Союза", кожде братство приналежне до „Союза", повинно мати отсі книжки:
1) Книжку членів (іменослов).
2) Книжку місячних складок.
3) Книжку касову і протоколову.

На сі книжки повинно кожде братство заслати 5 долярів до каси „Союза".

Ч. 317 КВИТ 400.00
на чотириста долярів, котрі п. Алексій Яцевич отримав яко посмертну запомогу по жені Варвари з Головної Каси Руского Народного Союза в Америці.
Mt. Carmel, Pa. Септембер 9 1907.
Алексій Яцевич.
Сьвідки:
Іван Голда,
К. Путушчак.
Від місцевого Уряду Руского Народного Союза в Америці. Відділ (число) 2.
Димитрій Коропчак, предс.
Іван Воргач, секретар.

Рух в відділах Р. Н. Союза.

Ню-Йорк, Н. Й. бр. сьв. Володимира від. 108.
подає до загальної відомости що слідуючий місячний мітинг відбуде ся в суботу, дня 21-го вересня с. р. під числом 155 Ave. C. на другім поверху, до фронту.
К. Наконечний секр.

Джерзи Сити, Н. Дж. Руский Молодечий Клюб, від. 70.
подає до відомости усіх Русинів, що в місяци септембри і октобри буде приймати ся нових членів без вступного.
Т. Пацала, секр.

Бравнсвіл, Па. бр. СС. АА. ПП. відд. 6.
взиває усіх своїх членів, щоби найдальше до 22-го надіслали свої старі грамоти за подали зміни, бо в противнім разі зістануть вичеркнені з брацтва і з Р. Н. С.
І. Петришко, секр.

Алтона, Па. бр. Неп. Зач. Пресв. Бог., відд. 145
подає до загальної відомости, що мітинги брацкі відбувають-ся кождої неділі по 14-ім в домі М. Хробака на Сав Алтона, Па.
Ф. Сеньків, предс.,
М. Хробак, кас.,
І. Кучатовский, секр.

А. Clair., Pa. бр. Пр. Бог. від 9.
подає до прилюдної відомости, що брацкий мітинг відбуде ся дня 22-ого септембра. На сей мітинг мусить ся кождий член безусловно явити і зирівнати свої залеглости, бо в противнім случаю зістане вичеркнений.
К. Феценко, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

як пошукованя знакомих, оголошеня балів, представлень, сходин і т. п. друкуємо в "Свободі" по ціні одного цента від слова за оден раз. Гроші треба присилати наперед.

БАЛЬ ПАРОХІЯЛЬНИЙ В НЮ ЙОРКУ.

Дня 21. септемб в суботу відбуде ся баль парохіяльний на дохід церкви сьв. Юрія в галицій самій, де був концерт в честь Преосв. епископа. (Arlington Hall ч. 19 St. Mark's Place 8 ул. межи 2 а 3 Ave.)

На сей баль запрашае сердечно всіх ч. парохіян і непарохіян всіх перебуваючих в Ню Йорку — і всіх поза Ню Йоских Русинів

Початок о год. 7-ій вечер.
Вступ 25 цнт. від особи.
Комітет.

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

устроює тов. „Зоря", від. 69. Р. Н. С. в Ню Йоку дня 28. вересня с. р. в Liberty Hall, 255-63 East Houston str., New York.

Початок точно о 8-ій годині.
Вступ від особи 25 цнт. За забаву ручить комітет:
В. Ахніцкий, предс.,
В. Маркевич, кас.,
36-39 П. Драган, секр.

ДРУГИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

устроює Комітет парохії гр. кат. церкви в Ню Арку. Н. Дж. получений з лютерією фантовою на долині місця в Гали під числом 209 Ферри улиця в суботу дня 14-го вересня с. р. Початок о 5. годині вечером.

Дохід призначений на четверту рату за церков— ласкаві жертви просимо насилати на руки касієра Т. Грипея, 24 Бельмонт Аве., в Ньюарку, Н. Дж.
Д. Мних, предс.,
Т. Грицей, касієр,
Г. Генца, секр.

ДРАМАТИЧНИЙ КРУЖОК АМАТОРІВ ТОВ. „БОЯН" В YONKERS, N. Y.

виставить в Суботу дня 28-ого Септ. с. р. точно о 8-ій год. вечером. в Turn Hall при Elm St., Yonkers, N. Y.

СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ

Українську оперу в трьох діях. Річ діє ся в місті Харкові, на Гончарівці.

Режисер п. Ст. Йосипів.

Особи:
Прокіп Шкурат, обиватель п. А. Серафин.
Одарка, його жінка п-а М. Войтович.
Уляна їх дочка п-а Ол. Ковальчик.
Олексій, парубок п. М. Дзярский.
Павло Кандзюба, обиватель п. Ів. Павчик.
Стецько, син його п. Ів. Слюзар
Осип Скорик, салдат п. В. Роздільский.
Тиміш, сват п. Я. Ковальчик.
Дівчата, подруги Уляни.
Капельмайстер п. М. Майчик.

Вступ: перші крісла по 75 ц. дальші крісла по 50 ц. Балькон по 25 ц.

Буфет у власнім заряді. Приходіть всі свої і чужі, а побачите щось небувале і розвеселитесь.
38-39 Комітет.

ДЕ Є

Марія Стисло; она походить з села Ясмениці, пов. Перемишль, Галичина. Полишила мене 19. Августа і утікла з бордінгером Семан Шимон. Він походить з повіту Збараж. Хто би знав о нїй нехай дасть знати до редакції „Свободи". 35-38

ТОВАРИШКИ ЖИТЯ

пошукує майнер, 26-літний, з 400 дол. готівки. Мае бути в 20.-24 році житя, мусить знати читати і писати та готівки найменше 100 дол.
Ол. Полешук 37-38
Box 376, Nanaimo, B. C. Can.

Шукаю

Івана Бойчука з Слободи-Баранчи, Буковина 8 літ в Канаді, 3 роки був в Бритиш Колюмбії однак від 5 літ пропав без сліду. Недавно мали его бачити в Форт Віліям у Стефана Танса. Шукае его жінка з дітьми яка лишила ся без средств до житя. Хтоб отже що небудь про него довідав ся нехай подасть се на адресу:
Adressny Stol
38-40 Montreal, Canada.

Потребую

около 15 літної дівчини або старшої жени, котраби доглядала дітей. Добре утримане в заміна услугу.
Адрес: 185 Grant Ave.
Jersey City, N. J.
Треба брати Montgomery кару.

Карпентер (будівничий)

знайде сейчас заняте у Mr. Hugh, C. Lee, 130 Main Str. Derby, Conn. 38-

Посвящене першої американьскої церкви нашим Епископом.

Дня 1 го вересня вечером о год. пів до осьмої прибули Преосьвященний Епископ Сотер Ортиньский до South Fork, де на діпо процесіонально ждала Іх звиж тисячка народу і брацтва. Преосьвященний всіли на керич і в супроводі оо. Підгорецкого, о. Стефановича, о Кульчицкого, о. Лучечки і народа приїхали до церкви. Тут в дверех повитав Іх теплими словами о. Підгорецкий і вручив Ім ключі церкви. По відправі молебня при участи висше згаданих отців удали ся Преосьвященний на прегарно устроений трон і промовили до зібраного в церкви народа.

Краєна, симпатична постава Іх Преосьвященьства, приятний звучний голос, красноріччивість тронули до глибини згромаджених в церкві вірних, а рясні слези в очах слухачів, що з напруженою увагою слухали проповіди свого першого Владики на чужині були найліпшим доказом вражіня викликаного в Іх серцях.

Зміст проповіди відносив ся до поясненя потрійного торжества, що мало відбути ся на другий день а то: 1.) Поява першого гр. кат. Американьского Владики в церкві „Савтфорцкій. 2) Перше посьвящене руським Владикою церкви на земли американьскій. 3) Осьвящене сто антемісів для гр. кат. американьских церквей.

Осьвящене антемісів і вшиване в них мощів сьв. угодників відбуваєсь правильно в страстний четвер враз з благословенем мира в епископскій катедрі, але виїмково після приписів руского обряду благословить ся антеміси в церкві котрій небудь з нагоди еї посьвященя, що як раз мало місце в South Fork.

На другий день, в понеділок (Labor day) від шестої години рано зачали ся вірні сходити а о год. 9-ій заповнила ся церков вірними по береги. О тійже годині явились в резиденції парохіяльній асиста, котру складали сьвященники: О. Балог, о. Стефанович, о. Кульчицкий, о. Добротвір, о. Ковалецкий і о. Лучечко. В супроводі асисти удались Преосьвященний до церкви, де на них ждав зібраний нарід.

Гідним уваги зазначуємо факт, що на торжество прибуло в повній параді 14 брацтв з двома музиками: парохіяльною місцевою і брацкою з Канами.

Брацтва були ось ті:
1.) Glenwhite I. K. S. J. c. 209.
2.) Gallitzin P. S. J. c. 129.
3.) Bensereck P. S. J. c. 101.
4.) Benscreck Бр. Соед. ч. 80.
5.) Puritan Бр. Соед. ч. 247.
6.) Barnesboro Бр. Соед. ч. 119.
7.) Conemaugh Бр. Об. рус. Бр. ч. 46.
8.) Conemaugh N. St. Бр. с. 500.
9.) Dunlo Бр. Соед. ч. 91.
10.) Dunlo Бр. Союза. в. 61.
11.) Beaverdale Бр. Союза в. 145.
12.) Beaverdale Бр. Союза в. 126.
13.) Ehrenfeld I. K. S. J. c. 124.
14.) South Fork Бр. Соед. ч. 275.

Торжество в церкві розпочало ся церемонією осьвященя сотки антемісів, а відтак відбуло ся посьвящене церкви. Церемонії сі архиєрейскі величаві в своїй сути доповняв прегарним, з прецизією виконаним хоральним сьпівом Пітсбурґский „Хор" під батутою заслуженого в Америці на поли церковного та народного руского сьпіву п. Костюка.

З набожною увагою, цікавостию і жадостию приглядав ся нарід величавому торжеству, розвиненому в повній красоті в архієрейских церемоніях. О год. пів до 12 розпочалась архиерейска Служба Божа. Асистовало шістох висше згаданих сьвященників.

Коби моє перо було на стільки щасливе, щоби змогло описати радість руської душі на вид нашого прегарного богослуженя, звеличаного в повнім блеску в архієрейскій Службі Божій, коби я міг обняти оком душі велич набожного настрою присутних, почавши від архиерея а скінчивши на найменшій дитині, котра то радість в вислові набожної молитва в прегарнім сьпіві понесла перед престіл жертованого руками архиерейскими Христа, яко гим подяки за прислонного нам провідника Епископа, яб гордий був з того. Але се не на мої сили. Правдивість сего, що кажу відчуе кождий, хто буде мати щастє і нагоду бути перший раз на архиерейскій Службі Божі, чого всім руским емігрантам американьским від серця бажаю. Вінцем торжества була проповідь Преосьвященного, сказана до зібраного народа. В сій проповіди, виголошеній з правдивим місіонарским жаром, глубоким чувством, кождий з присутних в церкві пізнав з радостию і вдячним Богу серцем, що Русь вислала в Америку найліпшого свого сина, що обдарений всіма прикметами душі і тіла зможе за благословенем божим опанувати трудне положене свого стану.

Проповідник - архиерей прикував до себе слухачів, що вслухані в Єго апостольску науку, злали ся з Нам в одну велику душу, котра вирвана з житейских хлопотів і мозолів взнесла ся на високий уровень глубокого, набожного почуваня любви до Христа, церкви і всего, що питоме.

Архиерейским благословенем і многолітсвіем закінчило ся церковне торжество.

По служ[...]ій принимав Влади[...]гі депутації з блис[...]дальших парохій, що [...]али Єму свою синівск[...]даність тай предклад[...]потреби своїх церквей [...]Владика принимав всіх [...]ив і прирік по можн[...] скоро полагодити їх про[...]Відток наступив обід [...]сто-ла засіли з архиере[...]ьвященики, що брали [...]сть в богослуженю і п[...]ав-ший в часі богослуж[...]о. Констанкевич та кі[...]х сьвіцких людей а між [...]и і п. Юльян Егрецкий [...]ловний письмоводитель редакції „Соединеніе". [...] господар дому висказав тоасті радість, що принимає у себе так достойного гостя в особі першого руского американьского Владики, тай висказав бажаня щоби Господь Бог добрі намір Архиерея в праці около згромадженя під свій омофор пастирів і овець гр. кат. обряда, перебуваючих в новій відчині увінчав повним успіхом.

Преосьвященний в відповіда подякували дуже щиро Отцю господарева за живчиві слова та сердечне приняте і з натиском зазначили Своє радісне розчароване дотично особи Отця господаря, котрого в краю лично не знали, а котрий в часі приїзду Іх Преосьвященьства і в часі принятя в Іх честь тримав ся з далека і робив вражіне, якби Іх уникав, а тепер оказав на ділі свое серце правдиво синівске тай отвирає свому Владиці гостинні пороги на необмежений час. Пізним вечером з красним настроєм розiхались гості домів.

Учасник.

Читайте Майнери:

Полудневно західно Вірджінія (South-West-Virginia) є країна богата в ріжного рода робітні, копальні мягкого вугля та печі до випалюваня коксу лиш брак у ній доброго робітника, бо се є країна еще молода і не заселена.

У нас робота іде як день так ніч. Люди заробляють добре; житя тут дешеве а про страйки ми ще і не чули.

Воздух і вода у нас здорові гірскі, а все проче так гарне що хто тут приїде — не хоче нас покидати бож не даром люди зовуть сю частину землі — „Божою Країною" „God's country".

У нас платять так:
1. Звичайна десять година праця від 1.50 до 2.00; 2. ношеве води (хлопці висше 14 років) від 1.00 до 1.50; 3. робота при будівлі желізної дороги від 1.75 до 2.50; 4. Столярство від 2.00 до 2.75; 5. Машиністи від 2.75 до 3.50; 6. Майнери дістають від 55 до 65 центів від кари (дві тони), стріляючи за машиною.

Вугля тут мягке; жили 6 стіп високі; повали міцні; слейту дуже [...]
[...]ва тижні отворить [...] більше нових майнів і буде потреба богато майнерів як токож і звичайних робітників. Єсли отже хто з пов. читачів Свободи хоче поліпшити свою долю та заробити більше гроший то нехай сейчас приїжджае до нас, бо роботу дістане кождий хто приїде в наші сторони.

Осередком нашої прекрасної країни є Appalachia, Va, а копальні вугля лежать від 2 до 10 миль в ріжних напрямах.

Тикет до нас треба купувати до Appalachia, Va., Наші майни суть в Keokee, Va.

Др. Микола Ардан.

Адресар Братств Р. Н. Союза.

Єсли хто найде похибку в адресарі свого братства, нехай сейчас повідомить про се редакцію

Від. 88. Братство Успенія Пр. Діви Марії в Крос Форк, Па. І. Фецич предс., С. Ґонос, касієр, Теодор Панцьо, секр. Мітинґи відбувають ся в першу неділю по 20-ім кождого місяця в домі С. Мацка. Адр. братства: Theodore Pancio, Box 64, Cross Fork, Pa.

Від. 89. Бр. Арх. Мих. в Сімпсон, Па. А. Гичка, предс., Ф. Ґоґоц, кас. і секр. Міт. в четверту неділю місяця. Адр.: F. Gogoc, Simpson, Pa.

Від. 90. Бр. сьв. Ів. Хр. в Сентралія, Па. Ф. Козак, предс., Я. Цотий, кас., А. Карпяк, секр. Міт. кождого місяця 15-го. Адр.: A. Karpiak, Box 313, Centralia, Pa.

Від. 91. Братство сьв. Димитрія в Микісракс, Па. Я. Зьвіриньский, предс., І. Порада, кас., Ф. Кавалко, секр. Мітинґи відбувають ся в третю неділю місяця. Адреса братства: F. Kawalko, 315 Olivia St., McKees Rocks, Pa.

Від. 92. Бр. сьв. О. Ник. в Тейлор, Па. Ю. Крайківский, предс., С. Ґуляші, кас., Тео. Яремко, секр. Мітинґи в трету неділю по першім. Адр.: Theo. Yaremko, Box 26, Taylor, Pa.

Від. 93. Братство Йосифа Обручника в Ню Борґ, О. І. Тундер, предс., Й. Волк, кас., Н. Барна, секр. Адр.: N. Barna, 3963 S. E. 86 St., New Burgh, O. Мітинґи в неділю по 15-тім кождого місяця.

Від. 94. Бр. сьв. Тройці в Ню-Бритейн, Конн. Ст. Роман, предс., Ю. Лесяк, кас., Т. Мадей, секр. Міт. 3-тої неділі по першім. Адр.: Theo. Madey 307 Elm St. New Britain, Conn

Від. 95. Бр. сьв. Арх. Мих. Я. Прислопский, предс., В. Ящканич, кас., В. Шипула, секр. Міт. по 15-тім в неділю. Адр.: W. Szypula, Box 222, Beaver Meadows, Pa.

Від. 96. Бр. сьв Ів. Хр. в Пітсбурґ, Па. А. Стефанович, пред., А. Стецевич кас., Із. Костюк секр. Міт. в 4-ту неділю місяця. Адр. Iz. Kostiuk, SS. Mints Alley 705, Pittsburg, Pa.

Від. 97. Бр. сьв. О. Ник. в Майрон Гайтс, Па. Г. Ґарбера, предс., П. Шептак, кас., Ю. Кулик, секр. Міт. в неділю по 15-тім. Адр.: G. Kulyk, Keiser, Pa.

Від. 98. Бр. св. Волод. в Шенандоа, Па. О. Лев Левицкий пр., Гр. Мучка кас., С. Демчко сек. Міт. в неділю по 20-тім кождого місяця. Адр.: S. Demczko, 535 W. Centre St. Shenandoah, Pa.

Від. 99. Бр. сьв. Отця Николая в Вилксбері, Па. М. Ковалишин, предс., С. Лукач, кас., А. Шкробяк, секр. Міт. відбувають ся кождої неділї по 15-ім в церковній салі North Main St., Адрес: Anthony Skrobiak, 48 Johnson St., Wilkesbarre, Pa.

Від. 100. Бр. Сест. сьв. Ольги в Мікіспорт, Па. М. Мичка, предс., М. Шулик, секр. Мітинґи четвертої неділї по першім. Адр.: Maria Szulyk, c|o Th. Kaskiw, Box 506, Mc Keesport, Pa.

Від. 101. Бр. Пр. Богор. в Кенонсбурґ, Па. М. Гресь, предс., М. Хохоляк, кас., А. Ярковска, секр. Міт. в послідну неділю місяця. Адр.: A. Jarkowska, Box 381, Canonsburg, Pa.

Від. 102. Бр. сьв. П. і П. в Клівленд, О. С. Брунарский, пред., В. Момрик, кас. А. Качала, секр. Міт. в другу неділю місяця. Адр.: A. Kaczala, 26 Herszel St., 6 door, Cleveland, O.

Від. 103. Бр. сьв. О. Николая в Експорт, Па. В. Чупа, предс., М. Чупа кас., А. Суранович, секр. Мітинґи відбувають ся по 15-ім кождого місяця в домі В. Чупи, Адрес: A. Suranowych, Box 66, Export, Pa.

Від. 104. Бр. сьв О. Ник. в Перт Амбой, Н. Дж. М. Ваверчик, предс., Василь Борсук, кас., К. Шкурат, секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю місяця о год. другій пополудни. Адр.: K. Szkurat, 537 State St. Perth Amboy, N. J.

Від. 105. Бр. сьв. Мих. в Вілмінґтон, Дел. М. Іконяк, предс., С. Федорига, кас., М. Возний секр. Міт. в перший второк по 10-тім. Адр.: Mike Wozny, 517 E. 4th St., Wilmngton, Del.

Від. 106. Тов. Русинів в Шікаґо, А. Гербут, предс., Др. В. Сіменович кас., С. Янович секр. Міт. в першу неділю по 10-тім. Адр.: S. Yanowycz, 8815 Exchange Ave., So. Chicago, Ill.

Від. 107. Бр. Благ. Пресьв. Бог. в Сейр, Па. Ст. Яцко предс., Іл. Костик кас., М. Семенюк, секр. Міт. в неділю по 15-тім. Адр.: Matthew Semeniuk, Box 282, Sayre, Pa.

Від. 108. Бр. сьв. Володимира Вел. в Ню-Йорку, Н. Й. Яков Корнат, предс., А. Шеремета кас., К. Наконечний, секр. Мітинґи відбувають ся в трету суботу по 1-ім під числом 155 Ave C, New York, N. Y. Адр.: K. Nakoneczny, Suite 407 Flatiron Bldg. New York.

Від. 109 Бр. сьв. Арх. Мих. в Елсворт, Па. М. Панчак, предс., Т. Копилчак кас., Т. Копилчак секр. Міт. в другу неділю місяця. Адр.: O. Kopylchak, Box 213, Bentleeville, Pa.

Від. 110. Бр. сьв. П. і П. в Лідсдейл, Па. П. Смольницкий, предс., і кас., І. Тигоч, секр. Міт. в кожду другу неділю. Адр.: John Tyhocz, Box 59, Leetsdale, Pa.

Від. 111. Бр. сьв. Ів. Хр. в Алеґені, Па. Іван Іваш предс., Павлащак кас., М. Іваніцкий секр. Міт. в другу неділю по першім. Адр.: M. Iwanickyj, 673 Preble Ave. Allegheny, Pa.

Від. 112, Тов. Любов в Нюарк, Н. Дж. Іван Новицкий, предс. А. Будник секр. Д. Гриців, кас. Міт. відбувають ся в суботу по 15-ім. Адр.: A. Budnyk, 24 Belmont Ave., Newark, N.J.

Від. 113. Бр. сьв. Вас. в Ню Флоренс, Па. В. Баран, предс., Ф. Курчик, кас., Антін Цапар, секр. Міт. в першу неділю по 15-тім. Адр.: A. Capar, Box 196 New Florence, Pa.

Від. 114. Бр. сьв. П. і П. в Донмор, Па. Ст. Хома, предс., І. Бечко, кас., М. Лукач, секр. Міт. що третої неділї в місяцю. Адр.: M. Lukacz, 209 Prospect St., Dunmore, Pa.

Від. 115. Бр. сьв. Арх. Мих. в Філяделфія, Па. В. Реґрут, предс., Ст. Бучко, кас., М. Матляк, секр. M. Matlak, Box 38, Silver Creek, Pa.

Від. 116. Бр. сьв. Мих. в Чісголм, Мінн. І. Сенів предс., В. Городим кас., І. Хруш секр. Міт. в нидїлю по 20-ім. Адр.: John Chruszcz, Box 245, Chisholm, Minn.

Від. 117. Тов. „Запорожска Січ" в Ню-Йорку. П. Ярема, предс., А. Цурковский, секр., Ф. Підгірний секр. фінанс., І. Ганачівский кас. Мітинґи в другу суботу по 1-ім в Harmonia Hall, 46 A, Ave. Адр.: A. Curkowskyj, 184 Hudson St., New York, N. Y.

Від. 118. Сестр. Пресьв. Богор. в Пітсбурґ, Па. К. Бандуровска, предс., М. Білик, кас., М. Ґут Кульчицка, секр. Міт. кождої третої неділї в місяцю. Ад.: M. Gut, 725 Carson St., Pittsburg, Pa.

Від. 119. Бр. сьв. Арх. Мих. в Латроб, Па. М. Слелія, предс., М. Павлісінич, кас., І. Варґа, сек. Міт. третої неділї що місяця. Адр.: John Warga, Box 935, Latrobe, Pa.

Від. 120. Бр. Пр. Богор. в Спенґлер, Па. Н. Тракало, предс., М. Смарш, кас., М. Белей, секр. Міт. в неділю по 15-тім. Адр.: Mike Belley, Box 205, Spangler, Pa.

Від. 121. Бр. сьв. Ів. Хр. в Трентон, Н. Дж. Ст. Врабель пред. І. Гудак кас., Л. Станлей секрет. Мітинґи відбувають ся в кожду трету неділю місяця в рускій школї при ул. Ґрент. Адр.: L. Stanley, 350 Centre St. Trenton, N. J. ....

Від. 122. Бр. сестр. Пр. Богор. в Трентон, Н. Дж. М. Черемшак, предс., А. Адам, кас., М. Гудак, секр. Міт. в кожду 2-гу неділю місяця. Адр.: Mary Hudak, 43 Adaline St., Trenton, N. J.

Від. 123. Бр. Пресьв. Діви Марії в Скрентон, Па. Гриць Мрикало, предс., Максим Ґлух, кас., Йосиф Запоточний, секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю по першім в Lukan гали на Pine Brook. Адр.: J. Zapotoczny, 624 Philo Str., Scranton, Pa.

Від. 124. Бр. сьв. О. Ник. в Ормрод, Па. І. Онушка, предс., І. Воротила, кас., М. Ґробар, секр. Міт. в кожду третю неділю місяця. Адр.: M. Hrobar, Box 94, Egypt, Pa. Lehigh Co.

Від. 125. Бр. сьв. Мих. в Леквин, Па. Ф. Скрип, предс., Ст. Козел кас., Адольф Риш секр. Міт. 10-го в місяцю. Адрес: Adolph Rysz, Box 194, Laquin, Pa.

Від. 126. Бр. сьв. Мих. в Біверделл, Па. І. Валко, предс., П. Ковальский, кас., М. Сентеляк, секр. Міт. в кожду другу неділю місяця. Адр.: Mike Senteliak, Box 1042, Beaverdale, Pa.

Від. 127. Бр. сьв. О. Николая в Бофало, Н. Й. Ник. Буката, предс., Василь Шелесть, кас., Ст. Козій секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю по першім. Адрес: N. Bukata, 24 Gay St., Buffalo, N. Y.

Від. 128. Бр. сьв. Андрея в Лорейн, О. І. Возняк, предс., Ц. Козимчак, кас., А. Русенко секр. Міт. в неділю по 15-тім. Адр.: A. Rusenko, Box 125, Lorain, Ohio.

Від. 129. Бр. сьв. О. Ник. в Сайксвил, Па. Н. Домбровский, предс., І. Кантор, кас., С. Прочко, секр. Міт. в другу неділю по першім кождого місяця. Адр.: S. Proczko, Box 78, Sykesville, Pa.

Від. 130. Бр. сьв. Фльора і Лавра в Пітсбурґ, Па. Т. Ґут, предс., Т. Волчко, кас., П. Кульчицкий, секр. Міт. в першу неділю по першім. Адр.: P. Kulczycki, 1210 Bingham St. Pittsburg, Pa.

Від. 131. Товариство „Заокеаньска Україна" в Бофало, Н. Й. Радчук Василь, предс., А. Грегуба кас., В. Мельник секр. Мітинґи відбувають ся в салї під ч. дому 124 Amherst St., Адр.: W. Melnyk 415 Amherst St., Buffalo, N. Y.

Від. 132. Товариство „Січ" в Мікіспорт, Па. Ілько Гайдук, предс., Д. Сова кас., П. Пастирнак, секр. Міт. відбувають ся в суботу по 15-ім в гали церковній. Адр.: P. Pasternak, Box 82 McKeesport, Pa.

Від. 133. Бр. сьв. О. Николая в Нюарк, Н. Дж. М. Цюпрак предс., Д. Грицей кас., А. Іванишин, секр. Міт в першу суботу по 10-ім. Адр.: A. Iwanyszyn, 43 Rankin St., Newark, N. J.

Від. 134. Бр. сьв. Ник. в Ернест, Па. Ю. Спонток, предс., М. Кузьмович секр., М. Тартін кас., Міт. в 2-гу неділю місяця. Адр.: G. Spontak, Box 7, Ernest, Pa.

Від. 135. Бр. сьв. Георгія в Смок Рон, Па. Н. Лавер, предс., М. Мандзяк, кас., А. Клим, секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю по першім. Адреса: Anthony Klym, Box 26, Smoke Run, Pa.

Від. 136. Тов. „Січ" в Карнеґі, Па. Я. Гойсан, предс., Гн. Ценгрин кас., В. Каскув секр. Міт. в неділю по 8-ім. Адрес: W. Kaskiw, Box 263, Carnegie, Pa.

Від. 137. Бр. сьв. Георгія в Вест Сити, Па. С. Романчак предс., П. Манцьо, кас., І. Горох, секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю по першім в гали П. Манька, 616 Ingham Av. Адреса братства: J. Horoch, 619 Center St., West Seneca, N. Y.

Від. 138. Товариство Івана Наумовича в Філяделфії, Па. К. Смакула, предс., А. Келлій, кас., С. Мурянка, секр. Мітинґи відбувають ся в другу неділю місяця. Адрес: S. Murianka, 3 R. 213 Poplar St., Philadelphia, Pa.

Від. 139 Бр. Пр. Богор. в Ойл Сити, Па. Петр. Бурак предс., Андр. Бурак кас., Й. Романчак секр. Міт. в 2-гу неділю по першім. Адр.: Jos. Romanczak, Box 476, Oil City, Pa.

Від. 140. Бр. сьв. Арх. Мих. в Йонґставн, О. К. Шелевач, предс., Ст. Гринько, кас., І. Сушереба, секр. Міт. в 2-гу неділю по першім. Адр.: J. Suszereba, 7 Dakota Ave., Youngstown, O.

Від. 141. Бр. сьв. О. Ник. в Литл Фалс, Н Й. І. Корчиньский, предс., Т. Ястремский, кас., Ст. Городиский, секр. Міт. другої неділї по першім. St. Horodynski, 108 Furnace St., Little Falls, N. Y.

Від. 143. Бр. сьв. Димитрія в Віндбер Па. А. Лишеґа пред., Ю. Боклах, кас., Ст. Мацко, секр. Міт. послідної неділї в місяцю. Адр.: St. Macko, Box 277, Windber, Pa.

Від. 144. Тов. Тисьмениця в Ню-Йорку. Д. Підлуский, предс., Л. Угорчак, кас., М. Угорчак, секр. Мітинґи відбувають ся кождої першої і третої суботи в місяцю під ч. 134 „Tompkins Square Hall" E. 7-th St. Адр: Mich. Uhorczak 181 E. 3-rd St. New York, N. Y.

Від. 145. Бр. Неп. Зач. Пресьв. Бог. в Алтона, Па. Ф. Сенків предс., М. Рабак кас., Ів. Кучаповский секр. Адр.: John Kuchapowskyj, Box 572, Altoona, Pa.

Від 146. Бр. сьв. П. і П. в Мікісракс, Па. Ст. Блажовский, предс., Р. Шевчик, кас., Й. Фаль, секр. Міт. 3-тої неділї по першім. Адр.: Jos. Fal, 102 Orchard St., McKees Rocks, Pa.

Від. 147. Бр. сьв. Арх. Мих. в Алентавн, Па. П. Вахна, пред., М. Брудняк, кас., Д. Клеман, секр. Міт. що третої неділї по пол. о 4 год. Адр.: D. Kleman, 606 Ridge Ave., Allentown, Pa

Від. 148. Бр. сьв. О. Ник. в Каліфорнії, Па. Іван Бриндзя прд., Н. Бибель кас., Д. Кіра секр. Мітинґи в кожду першу неділю по першім. Адр.: D. Kira, Box 32, California, Pa.

Від. 149. Бр. Пресьв. Богородиці в Вест Сенека, Н. Й. Т. Петришин, предс., М. Миськів, кас., П. Канцар, секр. Мітинґи по 10-ім в неділю. Адр.: Peter Kancar, 529 Ingham St., West Seneca, N. Y.

Від. 150. Бр. сьв. О. Николая в Ірвона, Па. П. Дорошич предс., М. Паславский кас., Алек. Сікоряк, секр Адр.: A. Slkoriak, Box 55, Rosebud, Pa. Clearf. Co.

Від 151. Бр. пресьв. Діви Марії в Алентавн, Па. Євка Замерска, предс., М. Осейчук, кас., Параньна Трач, секр. Адрес: c|o Rev. Nestor Dmitrow 720 2nd St., Northampton, Pa.

Від. 152. Бр. Пр. Бог. в Гомстед, Па. М. Греха пред., А. Юґаш кас., М. Болойк секр. Адр.: M. Boloik, 541 4th Ave., Homestead, Pa.

Від. 153. Бр. сьв. О. Ник. в Бервик, Па. Ник, Слепко, предс., Ів. Бурлич, кас., А. Мацко, секр. Міт. по 10-ім в неділю. Адр.: And. Macko, 315 Station B. West Berwick, Pa.

Від. 154. Бр. сьв. П. і П. в Ню Бритейн, Конн. Вас. Ковальчук предс., А. Ґерент кас., М. Зятик секр. Мітинґи кожду першу неділю в місяци. Адр.: M. Ziatyk, 24 Clark St., New Britain, Conn.

Від. 155. Товариство Запорожска Січ в Перт Амбой, Н. Дж. Предсїдатель Семен Вархол, Кирило Пелешак, секр., Теод. Годунька, кас. Мітинґи другої неділї в місяцю. Адрес: K. Peleshak, 706 State St., Perth Amboy, N. J.

Від. 156. Братсво сьв. Петра і Павла Шатерой, В. Ва. Йосиф Федро, предс., Кирило Карляк, кас., Іван Савкулич, секр. Адр.: John Sawkulycz, Box 103, Chattaroy, W. Va.

Від. 157. Братство сьв. Димитрія, Донора, Па. Петро Ятчишин, предс., Теодор Кіньо, касієр., Николай Кічан, Box 194, Donora, Pa.

Від. 158. Братство сьв. Володимира, Ню Кенсінґтон, Па. Василь Калиновский, предс., Василь Кузьмиха, кас., Петро Кузьмиха, секр. Мітинґи в другу неділю по першім. Адр. Peter Kuzmyha, Box 675, New Kensington, Pa.

Від. 159. Братство сьв. Петра і Павла в Геркімер, Н. Й. Михайло Бурчицкий, предс., Мих. Шеремета, кас., Севериı Середа секр. Мітинґи другої неділї по першім. Адр.: 231 Perry St., Herkimer, N. Y.

Від. 160. Братст. сьв. Юрія в Jamaica, L. I., N. Y. Яко. Притика, предс., Петро Болюх, кас., Стефан Верґун, секр. Мітинґи в неділю по десятім. Адр.: Steph. Werhun, 121½ Rokaway Road, Jamaica, L. I. N. Y.

Від. 161. Братство сьв. Петра і Павла, Товер Сиґі, Па. Іван Васько, предс., Михайло Люта секр. Адр.: Mich. Luta, Box 3, Tower City, Pa.

Від. 163. Товариство Зоря в Edmonton, Alt., Canada. Павло Онущак, предс., Ілія Никифорук, кас., Тома Томашівский, секр. Адр.: T. Tomashewskyj, Frank, Alta. Can. Мітинґи другої неділї по першім.

Від. 164. Бр. сьв. Йоана Хрестителя в North Hadley, Mass. Іван Яцишин предс., Ілько Бак кас., Гілер Бішко секр. Мітинґи відбувають ся третої неділї в місяцю в гали п. Г. Бішка. Адр.: Harry Bishko, Box 132, North Hadley, Mass.

Від. 165. Бр. сьв. Йоана Богослова в Пітсбурґу, Па. Сенько Дволїт предс., Пилип Бабіцкий кас., Іван Паславский секр. Мітинґи відбувають ся в трету неділю по 1-шім в гали Просьвіта під ч. 109 7-th St. Адр.: John Paslawski, 1212 Gorman Alley, Pittsburg, Pa.

Від. 166 Бр. сьв АА. П. П. в Барнесборо, Па. Л. Ґуфрей предс.. М. Чорний кас., І. Ґуфрей секр. Мітинґи в першу неділю по першім. Адр.: John Gufrej, Box 27, Barnesboro, Pa.

Від. 167. Бр. сьв. АА. П. П. в Cumbola, Pa. В. Шпунар пр., Й. Алекс кас., С. Грабар секр. Мітинґи в першу неділю по першім. Адр.: Sem. Grabar, Box 36, Cumbola, Pa.

Від. 168. Бр. сьв. О. Ник. в Amsterdam, N. Y. К. Юркевич предс., Н. Рельо кас., Д. Михальчишин секр. Міт. в першу суботу по першім. Адр.: D. Mychalchyshyn, 41 Milton St., Amsterdam, N. Y.

Від. 169. Бр. сьв. Ів. Хрестит. в Скрентон, Па. І. Дросель предс., А. Мартин кас., П. Госдулич секр. Мітинґи першої неділї в місяци. Адр.: Peter Gosdulich, 440 Alder St., Scranton, Pa.

Від. 170. Бр. сьв. Ів. Хрестит. в Chauncy, Pa. (Luz. Co.). М. Ільчук предс., М. Яремко кас. В. Чемериньский сек. Мітинґи відбувають ся другої неділї по 1-ім в гали І. Терпливець.

Кацап.

(Мотив народної пісні)

Їхав кацап морквяний
а кінь бураковий,
шапка на нім з огірка
штани лопухові.

І шабелька з петрушки
а похва з фасолї,
пістолята з качана,
кулї з бараболї.

І сїделце гарбузове
Стремена з берези —
як напив ся „ачіщенной"
то став нетверезий.

Їхав кацап, щоб „Вкраїн-[цоф"
війнов звоювати,
постерегли його свинї:
„Пожди — но — кацапе".

Виняв кацап шабельчину
хтів свинї рубати,
свинї шаблю подрощили,
нічим воювати!

Кацап виняв пістолята
хтів свинї стріляти,
свинї кулї похапали
нічим воювати!..

І сїделце з'їли,
Кацапа проглотили,
і лиш одну купку гною
з кацапа лишили. —